CONSTANTIN STANCU

NOUL ECOU

POEZIE RELIGOASĂ

CREDO (ANTOLOGIE 2001-2014)

2018

HAȚEG

CONSTANTIN STANCU

NOUL ECOU

(poezie religioasă)

Poezia religioasă, un gând…

Moto:

„Te laud Tată, Doamne al cerului şi al pământului, pentru că ai ascuns aceste lucruri de cei înţelepţi şi pricepuţi, şi le-ai descoperit pruncilor,,. (Biblia, Matei 11 : 2)

Lui Eugen Dorcescu

În Revista „ Reflex „ numerele 7-9 din 2006, pe lunile iulie-septembrie, artistul complex care este Eugen Dorcescu publică un eseu important intitulat *POEZIA MISTICO – RELIGIOASĂ STRUCTURĂ ŞI INTERPRETARE.* Eseul este unul dintre cele mai importante

din ultima vreme din cultura română iar autorul, dar şi redactorul şef al revistei, poetul Octavian Doclin, au avut o iniţiativă esenţială pentru lumea scriitorilor. Meritoriu, eseul se adresează *„poeţilor tineri, care îmi sunt prieteni„* - după cum menţionează, lucid, Eugen Dorcescu, pentru că acest domeniu nu poate fi lăsat în ruină, ci este unul mereu nou.

Problemele spirituale puse de artistul Eugen Dorcescu în faţa poetului sunt rezolvate cu mult har, profesionalism şi din poziţia cea mai corectă, din interiorul poeziei mistico-religioase, pentru că astfel de poezie este una vie, una în care ar trebui şi trebuie să existe multă viaţă, adevăr, o poezie care luminează şi arată Calea...

Domeniul este constant trecut cu vederea de importanţii critici din ţară preocupaţi de imaginea proprie şi lucrători la un sistem critic propriu care să scoată în evidenţă opera scrisă în timp real, care până la urmă se dovedeşte a fi în timp ireal...

În România este o criză a valorilor, iar aceasta se manifestă şi în lumea scriitorilor, creatorii încă nu s-au trezit cu adevărat, valorile umaniste par tot mai mult instabile şi provoacă plictis sau nu duc nicăieri pentru public, nu mai sunt cei care comandă opere literare pentru un anumit scop de partid, fondurile care vin de la stat sunt direcţionate politic după criterii care nu sunt favorizante pentru marea creaţie... Din acest motiv valorile creştine pot da sens unei culturi, pot revitaliza lumea literară şi pot atrage dorul după o carte bună a unui cititor abrutizat şi manipulat prin alte mijloace de comunicare.

În mod evident Eugen Dorcescu abordează valorile creştine ferm convins că de acolo poate veni un nou suflu în lumea creatorilor adevăraţi de poezie, de cultură.

Fiind cu toţii într-un areal creştin, pentru scriitorii români, mai ales, acest eseu lămureşte multe şi arată direcţia... Trebuie să recunoaştem că toţi marii creatori au simţit nevoia ca la un moment dat să scrie o operă importantă pornind de la Hristos şi de la Evanghelie pentru că altfel viaţa lor, ca artişti mari, nu s-ar fi justificat, în final.

Desigur, tema fiind atât de profundă, provoacă şi incintă, iar asupra domeniului trebuie ca fiecare artist să mediteze în adevăr, să nu se mintă pentru că adevărata operă a unui scriitor, poet sau chiar prozator, este viaţa sa, opera scrisă fiind efectul vizibil a unei dimensiuni nevăzute...

Premisa de la care putem porni este că poetul, poet care scrie poezie mistico-religioasă, trebuie să simtă şi să fie convins de şansa extraordinară de a fi o fiinţă nouă, altfel decât în lume, născut din nou, altfel scrisul său nu mai este al unui filozof sau literat care abordează o anumită zonă interesantă şi de multe ori cu multe lucruri senzaţionale, scrisul său este **scrierea cu trupul**.

Naşterea din nou este premisa pentru că este de natură spirituală, iar carnea este neputincioasă, omul, ca fiinţă, nu are putere doar trăitor în carne, limitat la carne (sarx). Dar şi carnea are regulile ei, trebuie să rămână curată, pentru că trupul poetului este, evident, Templul, un Templu pus la dispoziţia unei trăiri directe.

Cel care scrie poezia de genul acesta trebuie să umble cu Dumnezeu, precum altădată Enoh sau Noe, precum oamenii chemaţi la Cină... Acest lucru înseamnă un fel de renunţare la lume, fiind în lume, în mijlocul neamului tău care dintr-o dată este un altul... Intri în arcă, o arcă spirituală care poate salva de la potop.

Ceea ce este important este că Biblia, pentru că de acolo vin toate, de la Cuvânt, arată spre un lucru important: cuvântul lui Dumnezeu este unul viu care lucrează asupra fiinţei în adâncul ei, în structura ei intimă, poate curăţa, poate da energie, poate deschide calea spre cer a omului, locuind în poem în acelaşi timp. Biblia este singura carte care îl cuprinde pe om, dar mai ales pe artist, în şcoala superioară lui Dumnezeu şi cel ce studiază este studiat de cuvânt, un fenomen real, altfel decât la universităţile autorizate de minister... În oglinda acestui **cuvânt** devenim fără apărare, descoperiţi, nu ne mai putem minţi, nu mai putem trişa cu talentul nostru folosit după ureche, după regulile lumii... Goliciunea pe care începe să o

vadă poetul creştin este una care îi marchează fiinţa şi îşi vede clar destinul ca ratarea ţintei, ca eşec… De la această recunoaştere şi cunoaştere începe vălul să se ridice, poemul ţâşneşte din inima celui care scrie …

Ceea ce este important pentru poet este ca prin opera sa să-L poată cunoaşte pe Dumnezeu la nivelul umil al poemului, al scrisului şi pentru a transmite această Cunoaştere a Lumii de Sus, pentru care nu există cuvinte de exprimare în mod concret, doar limbajul pur spiritual (duhovnicesc) îl poate rezolva, într-o anumită măsură, însă. Când ajungi să realizezi acest lucru important, lumina devine orbitoare, iar cuvintele nu mai transportă lumea spre lume, ci, iată, cerul spre om şi creează posibilitatea traseului om cer. Cunoaşterea lui Dumnezeu cutremură fiinţa poetului şi-l face o altă fiinţă, totul este interactiv pentru că adevărul eliberează, ne face liberi în mod existenţial, iar asta ne cheamă să redescoperim că patria în care am putea locui altfel este chiar inima noastră, mintea noastră, ca în locul Prea-Sfânt, Dumnezeu s-a semnat chiar în interiorul omului, semnătura Lui ESTE acolo …

Lucrurile la care ajunge poetul care scrie despre credinţa în Dumnezeu sunt unele care depăşesc limitele cunoaşterii, dar prin revelaţia particulară totul capătă sens, pentru restul e nebunie, chiar dacă eşti academician sau profesor universitar, premiant…

Oare poate renunţa poetul tânăr la ceea ce crede că a ajuns să cunoască pentru a descoperi Cunoaşterea, poate el considera totul ca neînsemnat pentru a ajunge să se cutremure cu adevărat şi să ia totul de la capăt?

E marea încercare, dar experienţa aceasta este un adevărat prag pe care va trebui să-l treacă …

Apostolul Pavel scria că a trebuit să considere totul ca pe un gunoi pentru a ajunge să-L cunoască pe Hristos, în final, iar apostolul a fost, trebuie să reliefăm, şi o mare personalitate a vremurilor antice, om de cultură, cunoscător al filozofiei antice, a marilor cărţi ale evreilor, a lumii, a Europei şi Asiei, a Imperiului Roman dar şi a celor din Atena cea veche…

Învierea este reală pentru că este posibilitatea de a continua să exişti într-o altă dimensiune prin graţia lui Dumnezeu şi asta dă putere… Trecerea dintr-o lume în alta, dintr-un veac în altul, se poate trăi şi realiza numai prin poezie şi credinţă, prin ştiinţa înaltă de a te lăsa desăvârşit de Cuvânt …

Existenţa întru mântuire este mesajul poeziei mistico-religioase scrie Eugen Dorcescu şi are dreptate, dar cuvântul acesta aşa cum sună în limba română este totuşi altfel în limba veche grecească (Koine) sau în ebraica veche, sensurile sunt mai profunde iar poetul tânăr va trebuie să redescopere că de fapt este posibilitatea omului să fie dus „la loc larg„ - dincolo de spaţiul acesta strâmt din secunda trăită, e libertate nelimitată, eliberarea, salvarea spirituală a omului…

A fi dus „la loc larg„…

O analiză semantică a unor termeni din Evanghelie şi din tot Noul Testament ar da posibilitatea poetului să descopere ce înseamnă „loc larg„…

Artistul Eugen Dorcescu a intuit că e nevoie de multă aplecare pentru a realiza esenţa poeziei mistico-religioase când a apelat la variantele versetelor biblice din perspectiva a mai multor limbi străine…

Darul de a scrie poezie religioasă şi mistică este un dar care depinde de Dumnezeu exclusiv, pentru că prin Duhul Sfânt vin toate darurile, dar asta înseamnă multă smerenie pentru că darul este dat după voinţa divină, este dat pentru altul întru zidire, nimic din gloria terestră la care ar putea visa un poet…

Apostolul Pavel scria că omul este poemul lui Dumnezeu, opera Lui de artă…

Artistul Eugen Dorcescu, sublinia în eseul său că spiritul este primordial în relaţia lui cu materia, dar întruparea lui Hristos este o realitate materială, (kenoză), altfel nu se poate … de aceea poezia mistico-religioasă nu se scrie, se întrupează…

Tema nu poate fi preluată din mers, e o temă care nu este o joacă literară, ci una de stare, iar lumea nu înţelege din primul moment. Fantezia intră în joc, dar este cenzurată de viziunea creştină, paradoxal, fantezia capătă dimensiune nelimitată, dar mereu este limitată de termenii teologici, duhovniceşti. Repetarea unor stări în diferite forme nu reprezintă neapărat monotonie, ci cenzurarea impusă de textul biblic, necesară în timpul concret în care scrie poetul poemul său religios.

Documentarea poetului care abordează o astfel de poezie necesită efortul de ajunge la adevăr, adevărul lui Dumnezeu. Lucrurile se complică în momentul în care sensul textului biblic te trimite la sensul limbii în care a fost scris, la limbajul din vremea în care a fost scris: ebraica veche, limba greacă veche, aramaica… Din acest punct de vedere, scribul modern, scriitorul, este un martor al lucrărilor lui Dumnezeu, conform versetului din cartea Faptele Apostolilor[1].

Privind din punctul de vedere al pragmatismului, literatura creştină pare a fi în stagnare. O anumită atitudine a oamenilor care slujesc în culte autorizate sau în Biserică, gripează fenomenul lansării unor opere bazate pe valorile creştine şi a unor scriitori care au ca temă a preocupărilor lor valorile creştine.

Este o teamă ca dogma să nu fie afectată. În aparenţă teologii au dreptate, până unde poate un simplu scriitor să interpreteze Scriptura şi să scrie în lumina Duhului Sfânt? Iată paradoxul!

Teologii şi-au rezervat o anumită libertate de a interpreta faptele, oamenii, mesajul divin. Consideră că au autoritatea să o facă.

Problema nu este nouă în peisajul literaturii în general. Se ştie că literatura creştină este un mijloc de îmblânzire a lumii, o metodă de a transmite mesajul corect...

Analizând fenomenul, putem să apreciem câteva situaţii:

- Există autori care de la bun început scriu după moda teologică punând accentul pe mesajul educativ, scriu într-un fel la comandă, pe teme date, frust, fără talent, inventând povestiri aparent simple, pentru a ajunge la cititorul obişnuit, dornic de semne… Aceşti autori pot fi subvenţionaţi de biserici, asociaţii creştine, au vânzarea asigurată, editurilor de genul acesta le merge bine, cărţile se vând în biserici, la adunări, etc. Metoda este aplicabilă şi la propaganda oficială şi până la un punct este utilă, dar există un punct unde kich-ul este prezent, diletantismul e la modă, superficialitatea primează.
- Există şi scriitori care sunt sinceri, Scriptura e un loc spiritual important, le marchează viaţa, iar temele pe care le abordează în operele lor sunt bazate pe valori creştine, pe idei corecte, pe principii morale adânci. Luându-şi libertatea de a crea o operă literară bazată de valori creştine în mod original nu intră neapărat în sfera de interes a bisericii, munca lor este privită ca o toană, ca o pasiune secundară, idei singulare şi depărtate de viaţa bisericii. Apoi mai este o problemă, preoţii ori pastorii, după cum este organizată biserica respectivă, nu au capacitatea de a administra spiritual oameni cu astfel de daruri, îi obosesc artiştii, mai mult, îi contrariază, apoi apar ca duşmani ai adunărilor pentru că darurile lor aduc ceva nou, ceva care sună ciudat.
- Există mari scriitori care au scris cărţi curajoase, pe teme controversate sau teme solide, plecând de la textul Biblic. Au scris la o vârstă matură, când numele lor era deja cunoscut, stabilizat şi reprezentau o voce. Au considerat că e de datoria lor să-şi dea zeciuiala în modul acesta, ofrandă pentru Dumnezeu, sincer, direct, cutremurător.

Scriptura oferă teme interesante pentru scriitor, pentru artist, în general.

În cartea ***Osea*** este scrisă o interesantă povestire, actuală şi dureros de reală. Un om a lui Dumnezeu, având o credinţă sinceră, va trebui să trăiască şi să conviețuiască alături de Gomera, o femeie păcătoasă, să o iubească până la sfârşit, cu toate consecinţele. Sfinţenia şi curvia alăturate. Care biserica va accepta o operă literară în care un preot sau pastor ar fi personajul principal al unui roman având soţie o femeie cu pasiuni extreme şi trebuind să o iubească până la capăt, fără să o poată părăsi. Şi totuşi Dumnezeu i-a cerut lui ***Osea*** să aibă de soție pe Gomera, pentru a transmite un mesaj poporului păcătos despre dragostea nemărginită şi neînţeleasă a lui Dumnezeu pentru om.

În Cartea ***Ezechiel*** autorul aseamănă pe Israel cu o fată abandonată crescută cu drag, ajunsă femeie frumoasă şi ajungând să păcătuiască şi, încă pe bani, cu alţi străini, cu bărbaţi din lume, uitând pe Dumnezeu. Metafora este relevantă, imaginea e dură, dar reală. Totuşi care preot sau pastor ar accepta un roman actual scris în modul acesta, cu trimiteri clare având ca fundal Biserica?

Exemplele ar putea continua. Scriptura e plină de viaţă, iar un scriitor va găsit mereu teme actuale, luând ca reper naraţiunile cărţilor sfinte.

Majoritatea teologilor scriu în studiile lor că biserica are nevoie de revigorare, că oamenii au nevoie de un mesaj pertinent care să le consolideze viaţa. De înviorare. Oamenii care acceptă să se transforme, lucraţi de Cuvântul divin pot aduce ceva interesant, nou.

Dumnezeu însă a arătat omului soluţia: *„Psa. 36:9 Căci la Tine este izvorul vieţii; prin lumina Ta vedem lumina.* – **Psalmul 36 din Scriptură.**

toamna, 2006.

Viața ca o clipă

Din pântecul mamei, blând,
În brațele ei și mai departe,
Lui Dumnezeu îi plâng și cânt
Când mă pune-ntr-o carte!

E cartea vieții, curată,
Totul într-o clipă înflorește,
El o scrie cu sânge, iată,
Și din iubire mă crește...

Intru în trupul cel tânăr,
Mă ține de mână, iubitor,
Mă poartă ușor pe umăr,
Și totul se face dragoste, ură și dor...

O iubesc pe Ana ori Maria,
O poveste cu inel și cânt,
Albul ei picură veșnicia,
Ea pune o clipă, eu – un cuvânt!

Fulgerător au trecut toate,
Mintea-i zguduită de proverbe,
De moarte vom avea parte,
Prin adjective, semne și verbe.

Între două lumi rotunde
Mi-am pierdut și aripile,
Voi regăsi comori, urme,
Viața netrăită, clipele...

Zilele sunt cât un lat de mână,
Viața un salt acolo, Sus,
Veșnicia-i ultima săptămână
Măsurată cu sânge de Isus...

Vestea

Ucenici, martori şi cronicari au fost,
Vameş, doctor, pescar, anonimi,
Spiritul Sfânt îi ştie pe de rost,
Cum presară prin veacuri doar crini.

Luca i-a fost numele scris,
Ori Matei oamenii l-au chemat,
Chiar Marcu romanii i-au zis,
Ori Ioan, scrib şi bărbat.

Au străbătut imperii pe jos
Cei ce au scris despre Iisus,
Au glisat lumi cu folos,
Urcând pe munte şi, chiar, mai sus.

Evanghelia a fost mereu povestită,
Cartea a fost, iată, scrisă cu foc,
Ea a rămas curată, neclintită,
Şi-n inimi de carne şi-a făcut loc.

Putere în cuvinte, fulgerând în veac,
Cu fapte bune, curate, reale,
Sunt pentru om tainic leac,
Deschizând prin veşnicie o Cale.

Chiar Duhul cel Sfânt a dictat,
Cum se face la curţile împărăteşti,
O întâmplare scrisă prea-curat,
Pregătindu-ne de cele cereşti,

În inimile noastre de carne
A fost scrisă Vestea Bună,
Adevăr, speranţă şi taine,
Cuvântul cea mai vie cunună...

Cel ce a păstrat Cartea despre Fiu,
Simplu, direct, cu răbdare şi iubire,
Cel ce a făcut Cuvântul mai viu,
A fost Dumnezeu Tatăl, în nemurire.

Cel ce ascultă

Cel ce ascultă de Glasul atent,
Cel ce se leapădă de sine,
Cel ce este mereu prezent
În Cuvânt divin şi-n bine,

Cel ce se ia după Glasul adevărat,
Cel ce refuză ţipătul lumii,
Cel ce-l cunoaşte pe împărat
Şi crede-n cheia minunii .

Cel ce la Prieten este atent,
Cel ce caută dialogul cu El,
Cel cu iubirea la timpul prezent,
Cel ce priveşte la Mesia din cer,

Cel ce mulţumeşte Dumnezeului său,
Dimineaţa, la amiază şi seara,
Cel ce fuge-n deşert de tot ce-i rău
Şi îşi duce cu nădejde povara.

Cel ce aflata de al Păcii Prinţ,
De Sfetnic, de Fiul Salvator,
Cel ce se dă adesea prins
În semnul cerului pe un cocor

Cel ce-i atent la psalmi
La cântări şi la Cuvânt,
Urcând în munţii cei calmi,
Primind în faţă destin şi vânt,

Cel ce priveşte la cer cu speranţă
Şi vede infinitul la nord, sus,
Cel ce are în inimă o balanţă,
Dar se lasă cântărit de Iisus.

Acela va intra în veşnicie,
Cu trupul topit în credinţă,
Cum bobul de grâu în glie,
Va avea parte de verde biruinţă.

Moștenire

Nu fi trist în umbra Cuvântului, bărbate,
Botezul sfânt te-a născut din nou,
Lucrurile schimbatu-s-au toate,
Nu te lua după al păcatului ecou

Vino peste vremi acasă   Sus,
Să baţi cu degetul în geam uşor,
Să vezi pe Stăpânul Casei, pe Iisus,
Înconjurat de ucenici şi popor

Stai la semnul credinţei, frate,
Ascultă atent şi ai să ştii,
Că păcatele tale au fost luate,
Şi eşti moştenitor între fii,

Vei moşteni lumina şi cuvântul,
Vor fi ale tale bucuria, iubirea,
Curate îţi vor fi trupul şi gândul,
Te vei uni sfânt cu nemurirea .

Iisus

Coloseni 1 12- 20

Iisus, născut primul în toată zidirea,
Iisus, prin care s-au făcut toate,
Iisus, prin care am primit nemurirea,
Iisus, prin care totul, totul se poate.

Prin El sunt create cele din cer,
Prin El şi cele de pe pământ sunt făcute,
Prin El toate-s veşnice şi nu pier,
Cele văzute şi nevăzute, cele durute

Iisus, Primul născut din morţi, ca semn,
Iisus, toate zidite pentru El, în veac,
Iisus, nădejde, credinţă şi îndemn,
Iisus, i-a găsit erorii puternic leac .

El este Capul a tot şi a toate,
El are în totul deplină întâietate,
El prin care totul mereu se poate,
În El locuieşte rotunda plinătate

Prin Iisus Dumnezeu s-a împăcat cu Sine,
Lumea a fost răscumpărată cu tărie,
Strămutându-ne mai presus de bine,
Acolo, în lumea cea veşnic vie, v.e.

O, în Iisus este Chipul nevăzut
Al Dumnezeului Cel Tare,
E Chipul ce veşnic nu moare,
Acolo-i Lumină şi-o eternă Cărare

Mărturie

1 Ioan 5 . 5-10

Fiul lui Dumnezeu este EL,
Iisus ce-a biruit lumea aceasta
Şi ne-a deschis o cale în cer,
Când suliţa oarbă i-a atins coasta. .

EL a venit cu apă şi cu sânge,
A vestit prin jertfă şi durere,
Iar omul nu poate frânge
Legământul Nou, ce nu piere

Acolo în cer sunt Trei în Unul,
Tatăl, Cuvântul şi Duhul Sfânt,
O taină deschisă de Stăpânul
Ce-a creat foc, om, şi pământ

Iar, aici, în ţinutul înverzit,
Sângele, apa şi Duhul Sfânt,
Semnul divin întreit,
Pecetea Noului Legământ

Despre toate aceste mărturiseşte
Duhul cu blândeţe şi putere,
Şi în noi lumina înmugureşte,
Pregătind-ne de altă înviere

Fiindcă Duhul este adevăr curat,
Fiindcă Dragostea lui este mare,
Fiindcă Iisus este veşnic Împărat,
Învăţându-ne că nu se moare

E un semn

Să fi îmbrăcat cu Iisus,
Fiinţa să-ţi fie sărbătoare,
Să te ridici mai presus
De orbirea ce doare ..

Să priveşti ţintă la Iisus,
Să L iubeşti cu eternă bucurie,
Să accepţi Duhul venit de sus
Ca mlădiţă crescută în v.e .

Trupul e slab şi în putrezire,
Ochiul te duce la păcat şi la ger,
Credinţa te poartă la nemurire
Iar rugăciunea te urcă la cer

Iisus te învaţă în orice clipă
Cum să-l urmezi în cred.nţă,
E totdeauna un semn, o aripă,
Un loc, un glas, o fiinţă

Prin care toate lucrează
Pentru cel ce crede cu tărie .
Pe Iisus veşnic îl urmează
Cei cu o inimă vie, prea vie

Nu da cu piatra

Nu da cu piatra în destinul meu,
Nu da cu piatra în al meu gând,
Tot ce-a fost greşit şi greu
Pluteşte între cer şi pământ

Nu da cu piatra în destine,
Nu lovi ce nu se vede,
Nu fă rău, fă, mai ales, bine,
Până ce orbirea nu te pierde

Cine este cel ce mai poate
Să lovească pe cel umil?
Pedeapsa lui va fi moarte,
Uitând c-a fost şi copil

Nimeni nu-i fără păcat,
Nimeni nu are putere,
Dar când va fi iertat
Va spălat de altă înviere

Fii blând, înţelept şi duios,
Nu lovi cu piatra în frumos,
Domnul ne şoptește mereu:
Să urcăm spre cer, nu-i greu!...

Un pod pe cer

Duhul cel Sfânt revarsă atâta putere!
Ne însoţeşte tot timpul şi-n tot locul,
Ne călăuzeşte paşii spre o sfântă înviere,
Ne arată Calea deschisă din vechime de Focul

O, darurile Duhului cel Sfânt sunt eterne,
Ne leagă de Geneză şi Apocalipsă
Şi nici o iotă nu se mai poate pierde
Pe Calea cea dreaptă, de Iisus deschisă.

Doar prin Duhul primim înţelepciunea,
Cuvântul Îl pricepem clar şi desluşit,
Visul, semnele şi chiar minunea
Sunt rupte din Raiul nesfârşit

În viaţă şi-n moarte ne sprijinim pe El,
Drumul ne este luminat de Duhul Sfânt,
E o mângâiere dăruită chiar de cer,
E dragoste, nu-i vânare de vânt

Şi viaţa noastră-i plină de rod
Şi viaţa ne este veşnic înălţată
Căci între inimă şi cer e un pod
Pus de Duhul, fără de plată...

El ne ajută să ne apropiem de Dumnezeu
Şi aproape de Fiu să fim în vecie,
Cu Duhul nimic nu pare prea greu
Iar, în faţă, deschisă-i Marea Împărăţie

OMUL LUI DUMNEZEU

Vrei să fi cu adevărat Omul lui Dumnezeu ?
Să te bucuri în lucrarea dreptă şi sfântă ?
Intre cei bun şi curat nu-i greu
Să primeşti îndoită putere ce cântă ...

E putere venită de sus, de la Tatăl,
E autoritatea pecetluită în duh,
Toate vestesc pe Isus împărat, iată- L,

Luminate prin cele ce vin şi se duc

Faptele tale vor fi rodul şi semnul
Că cel ce are toată puterea în toate
Arată o faţă luminoasă şi îndemnul
Atrage fiinţe, făcându-le curate ..

Omul lui Dumnezeu de vei fi,
In jurul tău se va auri lumina
Şi o vei arăta la fraţi şi la fii,
Alungând vrăjmaşi ce tulbură Cina

Biruinţa va fi veşnic asigurată,
Dusmanii vor fi orbiţi, nu îngăduiţi,
Doar cu arme spirituale invingi şi, iată,
Cu blândeţe vor fi chiar rătăciţi

Duşi departe, în lumea neştiută,
Numai să rămână vertical şi-n credinţă
Poporul Tău din Cetatea crescută
Pe muntele pregătit pentru biruinţă

De Omul lui Dumnezeu cine se atinge ?
De Ilie, de Ioan, de Elisei, de cei socotiţi ?
Doar prin har şi adevăr poţi învinge,
Rămând curat şi viu printre părinţi ...

Aceasta-i minunea : să accepţi lucrarea
Lucrarea sfântă ce nu-i a ta,
E a celui ce-a făcut pământul şi marea
Şi ţi-a pus în inimă vie, dragostea

DRAGOSTE DE ISUS

Omule, tu ai mereu cuvinte
Pentru cei apropiaţi şi vii,
Ai o vorbire din limbile sfinte,
Auzită la părinţi şi la fii

Ai,poate, o vorbire îngerească,
Sau, poate, vorba dulce - amară

Pentru cei ce pot să iubească
In fiecare dimineaţă, în fiecare seară

Omule, tu poţi cunoaşte totul,
Şi tainele ţi se deschid ca pleoapa,
Tu poţi răzbi şi focul şi potopul,
Dar chipul ţi-l poartă timpul, apa

Omule, trupul tău poate fi şi nor
Şi mâna ta o ramură de vis
Peste cei vii, peste cei ce mor,
E dragostea, ruptă din Paradis ..

Dragostea e semnul venit de sus,
Ea nu are umbră, nici pată,
E ruptă din Cuvântul Isus
Şi se deschide toată, toată ..

Dragostea acoperă totul, toate,
Dragostea este credinţă deplină,
Dragostea plutind peste ape
Ca pasăre de cer şi lumină .

Toate vor pleca într-o zi scrisă,
Cum pleacă viitorul spre trecut,
Dar dragostea dintâi, promisă,
Va lumina adânc tot ce-i durut

Dragostea nu va pieri niciodată,
Cunoştinţa va avea un sfârşit,
Noi ştim în parte, iată,
Cum se împlineşte ce-i de împlinit .

Prin dragoste vom vedea desluşit,
Va fii fată în fată, da cu da,
Vom cunoaşte întregul înmiit,
Şi adevărul rupt din stea .

Doar credinţă în blândul Isus,
Doar nădejde în Duhul cel Sfânt,
Doar dragostea celui de Sus,
Vor ivi din moarte Noul Pământ

DIN ÎNTUNERIC LA LUMINA

1 Petru 2 : 9 - 11

Din întunericul întuneric, la lumină,
O chemare dulce, prea sfântă,
În dimineaţa de veac senină,
În care şi munţii mai cântă...

Dumnezeu v-a chemat cu iubire,
V-a scos din lumea aceasta tristă,
V a dăruit starea de nemurire
Şi Cuvântul care viu există

Sunteţi seminţia aleasă cu răbdare,
Neam legat de viţa împărătească,
Voi şi vedeţi Împărăţia în zare
Şi Cerul cel nou pregătit să se nască

Dumnezeu v-a câştigat pentru Sine,
V-a născut din nou, în Isus,
Cel ce a fost, Ce este, Ce vine,
V-a atins cu îndurarea de Sus .

Fiinţa v-a fost unsă cu Duh Sfânt,
Pentru călătoria cea dreaptă,
V-a săturat cu pâinea din Cuvânt
Şi v-a pus viaţa într-o şoaptă .

Străini şi călători spre Cer,
Spălaţi în apa cea vie , iată,
Aveţi prietenia deplină cu El
Şi dragostea desăvârşita de Tată ..

PECETE DE ROUĂ SFÂNTĂ

Suferință, pecete de rouă sfântă,
Semn că ai întins mâna spre Isus,
Piatra din carne ce dureros cântă,
Purtându-te spre Cetatea de Sus .

Două chipuri, rupte din stea,
Libertatea ce deschide Calea.
Si Suferința, lumină pe vreme rea,
Tărmul viu ce măsoară marea

Suferință, chemare la Numele Sfânt,
Nădejde în Slava mereu viitoare,
Ai curățat inimi numai prin cânt
Şi ai deschis sufletul la viu Cuvânt

Suferință, în furtună ai fost cu noi,
Ne-ai pregătit pentru vremea ce va să vină,
Ne-ai ridicat prin har din noroi
Şi ne-ai spălat cu apă vie, la Fântână .

Avem intrare -n Cetatea de Sus,
Doar prin suferință şi libertate ,
Prin Poarta bună numită Isus,
Prin adevăr, prin har si dreptate

ÎMPĂRĂȚIA LUI DUMNEZEU

Adevărat, Impărăția lui Dumnezeu, iată,
E lumina curată cântând neîncetat,
Semnul de început și de sfârșit se arată,
Cu Isus, plin de putere, veșnic împărat ..

Lumea, din veac, e sub mâna divină,
Cei ce cred pot fi şi răscumpăraţi,
E o lucrare a lucrărilor deplină-
Primiţi cuvântul, schimbaţi-vă, cântaţi

Căci Isus, iată, mai face blânde minuni,
Orbii îşi capătă vederea, se nasc din nou,
E harul de sus, coborât prin lumini,
Iar morţii înviază din stâncă, din ecou

Adevărat, Isus mai iartă păcate amare,
Tatăl şi Fiul chiar una sunt în toate,
Ei pregătesc pentru oricine cărare,
De Împărăţia de Sus să avem parte . .

Împărăţia nu stă-n vorbe, e putere,
Este îndreptăţire, bucurie în Duh Sfânt,
În pace, Tatăl e gata să ne şi ofere
Un nou cer, viaţă şi un nou pământ

Dumnezeu răscumpără întreg universul
Şi vrabia şi firul de iarbă şi steaua vie,
Lucrarea se face în dragoste, cu versul,
Pentru ieri, pentru acum şi pentru veşnicie

APA VIE

Cel însetat, astăzi, mai poate la Isus
Să-şi îndrepte paşii şi să bea,
Apa cea vie, curgătoare de Sus
Şi-n veci fiinţa nu-i va înseta..

E Duhul Sfânt pe care-L primesc
Cei ce cred cu tărie în Isus, nemuritor,
Căci a fost proslăvit în tot ce-i ceresc,
Dându-ne viaţa din braţu-i biruitor .

Cuvântul chiar de la Tatăl primit,
A vestit prin lucrare starea de har,
Cuvântul nemuritor a şi biruit
Prin vremuri curate, fără hotar ..

Scriptura e putere şi, iată, scrie
Că Dumnezeu ne-a iubit în veşnicii
Din inimi ne pot curge râuri de apă vie,
Când credem în Isus, cel iubit de copii

E apa vieţii şi darul fără de plată,
E semnul prea viu, minunea deplină,
Că-n ceruri e pururi un Tată,
Scoţându-ne din întuneric la lumină .

VEŞNICA INVIERE

O, marea s-a pierdut şi ea,
Pământul şi cerul nu mai erau,
Despre început doar Dumnezeu ştia,
Iar cele noi prin Sine se chemau

Şi vom vedea de am pierdut orbirea,
Un nou cer şi un pământ nou,
Şi vom vedea de am primit iubirea,
Cetatea cea Sfântă, ivită din ecou ...

Era, deci, un glas tare, prea tare,
Străbătând oameni şi veşnicii,
Era între viitor şi trecut cărare,
Erau şi creştini ce au fost copii

Copii ai lui Dumnezeu, Tatăl,
Ce au învăţat începutul şi sfârşitul,
Alături cu Isus, mântuitor, iată- L,
Şi cu Duhul Sfânt pârguind infinitul .

În Cetatea de Sus, cu toate noi,
Vom locui cu Cel Veşnic, Sfântul,
Va fi lumină deplină, nu vom fi goi,
Ci prea plini de putere, ca gândul ..

Lucrurile dintâi trecuta-au toate,
Universul, iată, va fi mereu altul,
De lacrimi nu vom avea parte,
Cu ochii vom privi înaltul .

Nu va mai fi, iată, nici durere
Şi ţipăt, tânguiri nu vor mai fi,
Vom trăi o aceeaşi veşnică înviere
Cu Isus privind prin veşnicii

O, moartea şi ea, se va pierde,
Va fi o umbră undeva în trecut,
Vom vedea ce-i de văzut
Un cer nou şi un nou pământ . .

POCĂINŢĂ

Să întoarcem spatele păcatului,
Şi faptele să le ridicăm în lumină,
Să avem credinţă în Înaltul Înaltului,
Având un loc lângă Isus, la Cină

Toate din fiinţă se mai pot schimba
Cu Harul ce ne inundă de Sus,
Şi Tatăl te mai poate învăţa
Cu Duhul Sfânt şi cu blândul Isus

E pocăinţa vie pecete şi iubire
E căinţa omul ce vrea şi speră,
E ferastra deschisă la nemurire
Lumina rodind prin tainica eră .

Aceiaşi, dar, iată, mereu schimbaţi,
Ne lipim cu dragoste de Isus,

Cunoaştem adevărul când suntem iertaţi
Şi intrăm blând în Ţara de Sus ...

Primim o altă viaţă în viaţa aceasta,
E viaţa veşnică ruptă din cer,
E viaţa curată picurată din stea,
Străbătând cuvinte ce nu pier

Avem părtăşie cu El într-o dimineaţă,
Iar Cina ne leagă de început şi veşnicii,
Ne întoarcem în Rai cu lumina pe faţă,
Ne regăsim lângă Râu, desăvârşiţi copii .

O, ne întoarcem, iată, la Isus smeriţi,
E şi dragostea ce învăluie totul,
O, ne întoacem copii şi părinţi,
Precum aurul cântând cu focul

Aşa am primit prin veac chemarea,
Aşa am auzit îndemnul mereu,
E albastrul ce leagănă marea,
E poruncă blândă din Dumnezeu

VESTEA   BUNĂ

Spuneţi lui Ioan, spuneţi tuturor,
Spuneţi ce auziţi, ce vedeţi,
Se adună martori în acelaşi nor
Căci iubirea, iată, n-are preţ ..

Orbii îşi capătă vederea,
Cei bolnavi sunt curăţiţi,
E semn că-i aproape învierea,
De Isus, cu adevărat, iubiţi

Surzii aud, chiar daţi veste
Schiopii încep să umble,
E Lumina, sus, pe creste,
Ce lumea de jos o umple

Şi vestea pluteşte, zboară,

Morţii prin putere, înviază,
Ingeri urcă şi coboară,
Pe-o scară, în plină amiază

Pe lumină, chiar pe faţă,
Evanghelia se deschide,
Intră în veşnică viaţă
Cei ce ascultă şi învaţă .

Săracii sunt mai bogaţi,
Cuvântul sfânt e comoară,
Se salută viu cei înviaţi,
Spre Paradis când zboară

Isus nu-i pri.ej de poticnire,
Isus dă de veste, ne învaţă,
Să -ne -mbrcăm în nem.ur.re,
Cu lină lumină, pe faţă

Indemnul lui Pavel

Fii ispravnicul Tainelor Sfinte,
Fii slujitor la Curtea lui Isus,
Fii atent la cer şi cuvinte,
Imbracă-te-n viaţa venită de sus

Nu judecaţi pe nimeni, niciodată,
La vreme potrivită, în Duh Sfânt,
Domnul va judeca drept, iată,
Cu semne de har şi -n Cuvânt .

Vor ieşi în lumină cele ascunse,
Întunericul va cădea ca un veac,
Se vor lumina inimi nepătrunse
Şi moartea va avea un leac

Să fim înţelepţi doar în Hristos,
Să fim neprihăniţi pentru El,
Să privim spre infinit, nu în _os,

Căci harul e rupt chiar din cer .

Să călcam pe urmele lui Isus,
EL ne-a lăsat semne prin timp,
Să fim mai buni, mai presus
De lumea pierdută în netimp

Căci, iată, e un sfârşit prin lumi
Şi toate par, trist, în eroare
Iar noi putem fi mai buni,
Chiar dacă rana lumilor mai doare .

SUPREMA ROSTIRE

S-a împlinit taina divin ascunsă,
În Lege, în Psalmi şi de prooroc.,
Pentru Cetatea Sfântă, Prea Supusă,
S-a împlinit ieri, azi şi-n veci .

Isus s-a născut în suprema lucrare,
Dumnezeu ne-a vorbit prin Fiul Său,
A fost, este, va fi minunea cea mare,
Învingând prin bine ce este rău

Mesia ne-a promis prin veac,
Împărăţia şi un anotimp sfânt,
Toate vorbesc prin El şi nu tac,
Luminându-ne viaţa prin Cuvânt

Semnele Sale veneau de sus,
Înţelepciunea cobora cu mult har,
Dumnezeu îşi făcea voia prin Isus,
Promisiune împlinită, fără de hotar

O, Duhul Cel Sfânt a fost trimis
De Tatăl prin Fiul Cel Iubit,
Invăţându-ne Raiul promis,
Şi ce - a spus El s-a şi împlinit .

Pe temelia învăţăturii prea sfinte,
S-a clădit Biserica Sa, în vreme,
Aducându-ne astfel aminte

De Cel ce pururi nu se teme ..

Şi Biserica nu poate fi biruită,
Moartea a fost învinsă prin viaţă,
Vestea a fost astfel împlinită,
De Cel ce s-a Schimbat la Faţă .

Cine crede, dar, în Isus cu tărie,
Simplu, cu putere şi desăvârşit,
Cine va rămâne cu Isus în vie,
Trăi-va, deci, veşnic, fiind iubit ..

E viaţa eternă, darul de sus,
E viaţa -n lumină, cum s-a mai spus,
E viaţa pentru cel ascuns în Isus,
E răsărit - fără de apus

DUHUL SFÂNT

Duhul Cel Sfânt ne cercetează,
Blând ne învaţă Cele de Sus,
La miez de noapte, sau la amiază,
Amintindu-ne Cuvântul - Isus

Duhul e-n mijlocul nostru, cu pace,
În credincios locuieşte luminos,
Ne vorbeşte mereu şi când tace,
Ridicându-ne din umbrele de jos

Mijloceşte cu dragoste, cu tărie,
Ne convinge de viaţa eternă,prea vie,
O clipă cu El poate fi şi o mie,
Înflorind iarba smerită din glie ..

Ce dragoste mare, ce har deplin,

Să fi umplut cu Duhul Sfânt,
Când Da-ul e da, mereu și amin,
Te leagă de cer, te înalță prin cânt

Este împreună cu Tatăl,
Legat și de Fiul Cel înviat,
E chiar lângă noi, iată-L,
Ne-a luminat locul prea curat

Un porumbel se rotește-n tării,
Un vânt ce mișcă anii și sufletul,
Undelemn ce vindecă pe cel vii,
Pecete care sfințște și cugetul

Avem o nădejde, avem o arvună,
Duhul pregătește lumea mai bună,
La început și la sfârșit e Cuvântul,
Ne naște, ne judecă, ne spală gândul

SĂ RĂMÂNEM COPII

Mai vedeți clar în mine
Copilul care mai sunt ?!
Toată puterea îmi vine
De la Pruncul cel Sfânt....

Până ce în mine mai este
Copilul neprihănit, viu,
Mai pot da de veste
Despre Împărăția ce-o știu ...

La Tatăl de Sus privesc,
El îmi dă harul său,
În tot ce este ceresc
E lucrarea sfântă a lui Dumnezeu ...

De mână El mă conduce
Atotștiutor prin Labirint
Cu același semn, aceeași cruce
Inflorind în blând Cuvânt ..

Înaintea mea totdeauna merge
Îmi arată calea şi împlinirea
Şi nu este în lume vreun rege
Care să vindece omenirea,

Precum blândul Isus luminând
Peste ani şi peste veşnicii,
Învăţăm mântuirea cântând
Ca ascultători şi buni copii .

PE MUNTELE SFÂNT

Să urci pe Muntele Sfânt,
Să fii aproape de Dumnezeu,
Să respiri cer şi Cuvânt
Să te purifici de ceea ce-i rău ...

Să stai la sfat cu Isus, în pace
Să întrebi, El să îţi răspundă,
Să simţi că universul nu tace,
Şi toamna este mult prea multă ...

Să te rogi cu faţa luminată,
Iată, să priveşti la granit,
Să te schimbi, să te naşti deodată,
Sus, pe Muntele din infinit ..

Şi piatra sub picioare
Să îţi reamintească, iar, Cuvântul,
Să afli că păcatul doare,
De nu va fi luat ca vântul ..

Acolo, sus, pe înălţimi,
Să fii frate cu Isus, în lumini,
Norii să îţi pară chiar heruvimi,
Potrivicii să îţi fie străini .

Să nu fi judecat niciodată,
Să te mântui pe înălțimile toate
Să nu stai cu fruntea plecată,
Căci Isus îți este mereu Frate ..

PRIETENUL SALVATOR

Ți-e prieten și frate îți este,
Te înțelege în orice zi, sau clipă,
Isus te înalță pe albe creste,
Te poartă pe o vie aripă ....

Iți este frate și prieten totodată,
Te-a salvat din brațele păcatului,
Te așteaptă blând la ușă, iată,
Ridicându-te în înaltul înaltului

Acestui prieten și frate, lui Isus,
Deschide-i larg inima ta
Și te va înălța mai presus
De veac, de tăceri, de nea ...

Caută dreptatea Sa necontenit,
Caută adevărul Său sfânt,
El este cel ce a vestit
Calea spre cer, prin Cuvânt ...

Dacă te rogi cu sfială, adânc,
Dacă sufletul îți este pregătit,
Asemeni sufletului de prunc,
Dacă rămâi copil și smerit,

Vei afla un drum cu Isus,
O calea bună și clară,
Așa cum El ți-a spus,
Ca prieten venit din slavă .

Ți-e frate, prieten, salvator
Alături de tine mereu, în veci,
Cuvânt de foc, nemuritor,
Ce străbate vecuri tot mai reci

ÎN ORICE CLIPĂ

În lumina dintâi este Dumnezeu,
Neatinsă Lumină și curată,
Nimic nu poate fi prea greu,
Să-i dai tu dragostea toată ...

Lăudați pe Domnul dimineața,
Lăudați-l cu sufletul deschis,
Acest preț mai are viața :
Promisiunea unui drept paradis...

Lăudați pe Domnul la miez de noapte,
Visele să vă fie dar neprețuit,
Să trăiți cele mai blânde șoapte
Când cele spuse s-au împlinit

Cu Lumina din zori te mântuiești,
Primești aripi și ești mai ușor,
Așa sunt lucrările cerești
Așa este pătrunzătorul dor

Lăudați pe Domnul în orice timp,
Lucrările Lui sunt minunate,
Lăudați chiar și la netimp,
Lucrările Lui sunt adevărate ..

Să lauzi pe Domnul cu tărie
În locul Său prea sfânt,
Să chemi pacea anilor, o mie,
Să te naști din viu Cuvânt

BUCURIA DEPLINĂ

1 Tesaloniceni 4 : 16 24

Bucuria să ți fie deplină
În Țara scăldată n lumină;

O rugăciune curată, sfântă,
A celor ce iartă și cântă....

Să mulțumim mereu, mereu,
Pentru Harul primit din Dumnezeu,

Aceasta este voia Tatălui de Sus,
Prin mijlocirea prietenului Isus

Să fim atneți la Duhul Sfânt,
Ce nu se stinge pe pământ,

Să ținem aprinsă flacăra divină
Și fi-vom curățati de orice vină.

Să nu disprețuim tot ce s-a spus,
Cuvântul,într o seară, s-a făcut Isus .

Să ascultăm totul și toate
Și de viață vom avea parte...

Să cercetăm ce s a făcut în lume,
Să păstrăm din toate, lucrurile bune,

Să ne ferim de ceea ce i rău
Și vom descoperi slava lui Dumnezeu,

Ce ne va suține blând și ferm
Până vom intra n Cerul etern ...

Să nu ne pierdem în lumea largă,
Să rămânem cu pacea întreagă,

Mai curați ca roua, mai neprihăniți,
Iluminați de lumina celor sfințiți ..

Ce ni s-a promis, se va împlini,
Căci Isus e cu noi în fiecare zi,

Am primit salvarea prin Hristos,
Fiind zidiți cu lumină în Frumos

Şi duhul şi sufletul, trupul, întregi,
Vor fi păstrate mai presus de legi,

Căci va veni o putere din Cer,
Un fulger de foc şi de ger,

Va străbate veacul într o clipă,
Fi-vom mângâiați cu o blândă aripă,

Împlini se va tot ce s-a spus,
Sub stea eternă s-a născut Isus .

NAŞTEREA DIN CUVÂNT

Dumnezeu a vrut, îngerii cântă :

Iosif şi Maria, copleşiți de o dragoste sfântă,
Un bărbat şi o femeie, atinşi de Har,
O taină aprinsă, un semn ce cuvântă,
O neliniş te adâncă, apoi măreţul dar

Proroocul a vestit prin vremuri de încercare,
Glasul lui nu s a stins nici acum,
Se aude din ce în ce mai tare,
Mesia s a născut pe pământ, restu-i fum ...

S a întâmplat ce fusese vestit,
Lucrarea s-a împlinit divin,
Aşa am fost iubiți, aşa am fost iubit,
Prin Pruncul din stea, Cuvântul deplin .

Da, Dumnezeu e pururea cu noi,
Fiul s-a născut la măreţu-i semn,
Ne- a ridicat din noapte şi noroi,
Isus cel mai luminos îndemn .

Îngerul a vegheat din cerul infinit,
Minunea trebuia să se mplinească,
Îngerul a zburat peste veac şi mit,
Făcând ca Isus să se nască .

Umbra adâncă a Duhului Sfânt,
Atingere blândă, uşoară -
Şi omul a fost salvat pe pământ,
I-a fost dat să nu piară ..

Cezar a dat poruncă să se împlinească,
Ca toţi să fie puşi în cărţile lumii,
Dar a fost numărătoarea lumească,
Ce nu cuprindea numărul minunii ...

La Betleem, în locul prea sfânt,
Isus n-a avut loc la hanul de poposire,
Dar acolo s-a întrupat Cuvântul - Cuvânt,
Acolo îngerii au dat de ştire :

" S-a născut Mesia cel mult aşteptat,
S-a născut Isus   Prinţul blând ";
Lumea a primit pe Sfetnic, pe Împărat,
Lumea a primit taina din Cuvânt ...

Isus ne-a învăţat nemurirea,
Isus ne-a curăţat de păcate,
Isus a salvat chiar omenirea,
Prin lumină, adevăr şi dreptate

A fost o naştere în Betleem,
A fost o naştere cu înger şi stea,
Din veacuri acelaşi îndemn :
Zidit în nemurire cu dragostea .

DRAGOSTEA NU DOARE

Doamne, Tu ne vindeci deplin
De orice boală ce o avem,
Inaintea Ta noi venim,
Pentru îndurare ne rugăm

Doar spune un singur cuvânt,
Cuvânt uşor, dulce şi blând,
Şi fi-vom vindecaţi ca în gând,
Numele Ţi mereu învocând ..

Doar atinge trupuri firave
Cu mâinile mângâietoare
Şi vor pleca din noi cele grave,
Şi vom avea suflete uşoare ...

Doar priveşte Tu la noi
Cu privirea- ŢI tămăduitoare,
Ne vom ridica şi din noroi,
Vom şti că dragostea nu doare ..

Un gest, atâta fă, Isuse,
Cu braţul Tău cel bun
Şi bolile ne vor fi răpuse,
În această clipă, chiar acum ..

Ochiul doctorului veghează,
Darul acesta i-a venit de sus,
Dar seara, dimineaţa, la amiază,
Cel ce vindecă este Isus !

ADEVĂRATUL POST

Iată postul plăcut Domnului :
Jertfa adâncă, prea vie,
Nădejdea deasupra somnului
Şi roua anilor, o mie .

În acel post curat, adevărat,
Cuvântul să împărţim cu dărnicie,
Să facem din sărac un om bogat,
De-l vom duce cu noi, la Isus, în vie ..

Atunci vom rupe, uşor, ca în vis,
Lanţurile tari ale răutăţii, frate,
Căci pacea pentru noi s-a deschis,
Iar bunătăţile duhului vor fi toate ...

Să nu întoarcem spatele la fraţi,
Să privim la viaţă lor viu şi curat
Să nu ne lăsăm de veac înşelaţi,
Gândul să l ţinem sub cerul înstelat

Să ţinem postul cu smerenie,
Să avem sufletul mereu deschis,
Să refuzăm orice tristă vedenie,
Să credem doar în Isus şi n Paradis

Va fi atunci divinul semn,
Înainte ne va sta neprihănirea,
Slava Lui va fi veşnic îndemn
Şi vom primi în dar nemurirea ...

LA CASA LUI ISUS

Paşii să nu ni se audă
Când intrăm în Casa Ta,
Şi ziua e o veşnică laudă
Căzând uşor, ca o nea ..

Doar o cântare a cântărilor
Sub umbra Ta Dumnezeiască,
Un alizeu străbătând mările
Pentru ca Lucrarea să mplinească ....

Ceea ce a fost scris şi relevat,
Ceea ce a fost trăit şi înălţat,
Mesia veşnic împărat,
Isus, cu suflet prea curat .

Pe temelia învăţăturii, cea tare,
Ne înălţăm astăzi noi viaţa,
Şi El se face tot mai mare
Risipind dintre fraţi ceaţa ...

Cuvântul Lui este putere,
Cuvântul Lui este curat,
Cuvântul Lui este înviere,
Cuvântul Lui ne-a binecuvântat .

Iar paşii să rămână tăcuţi,
Smeriţi să stăm sub lumini,
Prin vreme să fi cunoscuţi
Ca cei ce lasă în urmă doar crini . .

CHIPUL DOMNULUI IN NOI

In noi e Chipul Tău, Doamne,
Cu dragoste ne-ai dat totul,
Trec anotimpuri vii, trec toamne,
Incet, incet, da, creşte şi omul...

Cu Tine aflăm Împărăţia,

Stim ce-nseamnă lucrarea,
De la Tine primim tăria,
Cuvântul ce - îmblânzeşte şi marea ...

Purtăm Chipul Tău din slavă,
Ducem cu noi atâta lumină,
Nu avem timp de atâta grabă,
Ne vom zidi în lumea Ta deplină ..

Aşa ne-ai făcut, Doamne,
Blânzi şi cu puterea cât doi,
Alături cu Tine n-avem foame,
Iar nădejdea cântă în noi ..

In noi e taina celor sfinţi,
In noi e slava Ta curată,
Fiinţa noastră nu poate minţii -
Fiii cei buni au veşnic un Tată ...

Avem ochi vii să vedem,
Avem buze calde să vorbim,
Cu Tine ne -mulţim, nu scădem,
Mereu, Doamne, în cuvânt ne zidim ...

Aşa cum sunt

In braţul Tău, Doamne, acceptă-mă,
Glasul meu către Tine urcă,
Tu, Doamne, în ochi priveşte-mă,
Şi dă-mi iubirea prea multă ...

Aşa cum sunt, primeşte-mă,
Aşa cum sunt, dă-mi Harul Tău,
Aşa cum sunt, izbăveşte-mă,
Aşa cum sunt, naşte-mă din nou ...

Tu eşti adevărat Mântuitor,
La pieptul Tău apropie-mă,
Şterge al meu păcat în viitor,
Invaţă-mă răbdarea cu dor ...

Când aş vrea să-mplinesc
Cuvântul Tău cel luminos,
Greşelile ades mă copleşesc,
De nu privesc la cerul glorios ...

Aşa cum sunt primeşte, Tată,
Fiinţa mea firavă, slabă,
Capătă mare putere, iată,
Când mă zideşte Cuvântul din slavă ...

Aşa cum sunt, primeşte-mă,
Aşa cum sunt, dă-mi Harul Tău,
Aşa cum sunt, izbăveşte-mă,
Aşa cum sunt, naşte-mă din nou ...

GLASUL

Glasul Domnului se-aude clar,
Dacă El tace, nu vorbeşte,
Intre ce-i vechi, si ce- i nou, iar,
Un Mântuitor prieten trăieşte .

Glasul Domnului ascultă-l smerit,
Glasul se-aude pătrunzător,
Tu, frate, eşti mereu iubit,
Faci parte din alesul popor ...

Si grecii, egiptenii, sirienii,
Magii, chiar, romanii au lucrat,
Sub braţul Domnului, fost-au vremii
Daţi, pentru Isus împărat ...

Scriptura veche a ieşit în lumină,
Vechea scriptură s-a frânt la neamuri,
Ea, care a pregătit să vină
Isus în slavă, înconjurat de ramuri ...

Infloríse totul, totul era primăvară,
“ Osana, Osana ! “ i-au strigat în cale,
Infloríse măslinul, finicul, iară,
Cetatea era la picioarele sale ...

El a venit să mântuie deplin,
Nu dorise judecata în pripă,
Avea în fiinţă semnul divin,
Era învelit în blândă aripă ...

A trimis şi mângâietorul la noi,
Ne-a luminat viaţa şi veacul,
Ne-a scos din ceaţă, din noroi,
Morţii i-a fost chiar leacul ...

Ne-a învăţat cu tărie, ne-a iertat,
Ne-a dat o ţintă, un crez,
In trei zile pecetluite a-nviat,
Minunea poţi să n-o vezi ?

Mai poţi să nu iubeşti
Pe aproapele tău ca pe tine,
Aşa, omule, te zideşti
Intre ce-i rău şI ce-i bine . .

Ascultă, fii atent la Glasul
Care parcă nu era şI este,
Vei ştii unde să pui pasul,
Crinul în lacrimă creşte ...

Ascultă Glasul, fii pregătit,
Ecoul Lui este în tine,
Rămâi treaz şI smerit,
Isus, Isus mereu, vine, vine ...

TOMA

A dorit să vadă semne,
Să-I atingă coastele sau mâna,
Uitase de lucrare prin vreme,
Cum trecuse viaţa, săptămâna ! ...

Il chema Toma, Îi fusese ucenic,
Fusese aproape de Isus, de mântuire,
Se dorea puternic, dar era mic,
Uitase de cuvânt, nădejde şi iubire ...

Văzuse atâtea semne şi minuni,
Auzise glasul şi îndemnul,
Fusese schimbat de Rabuni,
Dar Toma dorea să pipăie semnul ...

Ferice de cei ce -au crezut,

De cei ce s-au născut din nou,
De cei ce au văzut, s-au n-au văzut,
De cei ce au pe Bunul Dumnezeu ...

Ferice, ferice de cei ce cred mereu,
Chiar dacă porțile sunt încuiate,
Totu-i ușor, nu poate fi greu,
Căci semnele de har sunt adevărate ...

IUDA

A fost atât de aproape
De lumina dulce a lui Isus,
A avut cuvânt şi duh şi ape
Ascultase tot ce s-a spus ...

A văzut cum a slujit Isus -
Si timp şi oameni şi lucrare,
Venea când vremea e de dus,
Fost- a nimic, când totu-i mare -

A fost surd şi mut şi orb,
In plină lumină şi-n iubire,
Fost -a viclean când alții dorm,
A fost mort, privind la Mire ...

Dacă ar fii rămas curat, smerit,
Dacă n-ar fi ales un crud sărut,
De n-ar fi fost, de-ar fi pierit,
Dacă sufletul l-ar fi durut ...

Dacă n-ar fi tradat Cuvântul Viu,
Dacă ar fi fost atent la adevărul sfânt,
Dacă Iuda n-ar fi fost pustiul pustiu,
Risipit peste pământ, în vânt ...

Dar n-a putut să nu rateze

Trei zile înalte de -nviere,
N-a putut să se salveze
Risipit -a triseţe, pură durere,

Mai bine nu s-ar fi născut,
Mai bine n-ar fi fost,
Mai bine ar fi fost un scut,
Decât păcatul fără rost ...

N-a avut o albă roadă
Când Isus a mântuit,
Pe umbra lui o să se vadă
Mereu trădare, minciună, sfârşit ...

GLORIA DIMINEŢII

Rodnică şi multă lumină
Pentru o ţară vie, deplină,

Creşte cântul, creşte cuvântul,
Se umple de astre pământul ...

Scriptura vesteşte veşnicia,
Isus a învins pustiul, pustia ...

Gloria Lui luminează dimineaţa,
E calea, adevărul, e viaţa ...

O nouă eră şi alt anotimp,
Păcatul ieşind afară din timp ...

Erori mereu fără număr
Ivesc o cruce pe umăr ...

Şi umbre mari pe zid,

În univers, Tată, e frig ...

Dar cu Tine creşte rodul,
Cu Tine biruie şi omul ...

Dar cu Tine creşte Cuvântul,
Cu Tine fulguie şi gândul ..

DARUL FARĂ PLATĂ

Toate care sunt vii pentru mine
Din mâinile Tale le voi primi,
De este seară, zi, rău sau bine,
Tu nădejdea mea în veci fii ...

Din mâinile Tale voi primi toate,
Fiinţa mea le aşteaptă de mult,
Va fii mereu " da " şi nu " poate ",
De Glasul Tău bun ascult ...

Alţii nu pot să-mi arate calea, Isuse,
Dar Tu o faci blând, cu adevărat,
Toate apocalipsele au fost spuse,
Ca Tu să fii biruitor împărat ...

În ochii mei cântă lumina,
E lumina Ta cea veşnică,
Ai îndepăratat eroarea, vina,
Steaua Ta, Isuse - i puternică ...

Acasă mă-ntorc cu speranţă
Tu mă aştepţi la uşă blând,
Din mâna Ta, ca-ntr-o balanţă,
Primesc viaţa plângând şi-n gând ...

DRUM DE LUMINĂ

Doamne sfânt al luminii
Ştim puterea-ţi divină
Cum face să răsară crinii
Prin veacuri ce-or să vină ...

Fiecare neam tresare
Sub cuvântul Tău curat
Dacă ne desparte o mare,
Ne uneşte veşnic un uscat ...

Dacă ne despart pământuri
Ne unesc iar ape clare,
Fraţi suntem în gânduri
În ţara ce se-arată -n zare ...

Doamne viu al luminii
Îţi simţim îndelung răbdarea,
Prin sânge ne înfloresc crinii
Şi visul învinge chiar marea ...

La porunca Ta adevărată
Drumul se face lumină,
Tu, Doamne, Tu, Tată,
Îţi faci lucrarea deplină ...

ISUS SALVATORUL

Speră, soră, speră cu iubire,
Păcatul tău e ca un fum,
Credința ta în nemurire
Te-a dus la dreptul drum ..

Credința bună e salvatoare,
Credința te scoate la lumină,
E clipa când păcatul moare
Când salvarea Lui o să vină ...

Iată, Isus e chiar lângă tine,
Închide ochii, visează clar,
EL în adevăr vine, vine,
Să-ți dea mântuire iar şi iar ...

Spală-i picioarele în lacrimi,
Şterge i le, soră, cu părul tău,
Pune mir uşor, nu patimi,
Gândește la bine, nu la rău ...

Iertarea Lui vine spre tine,
O simți în aură, în trup,
Crede chiar azi, nu mâine,
În Cuvânt, în Sfânt Duh ...

CĂILE DOMNULUI

O, Doamne, căile Tale sfinte
Nu le putem uita niciodată,
Tu ne eşti învăţător, părinte,
Ocroteşte-ne în lumina Ta !

Tu, Doamne, ţi-ai croit cărare
Prin ape mari, de neuitat,
Ai trecut uşor prin mare,
Urmele-ţi nu s-au aflat ...

Numai Tu faci adevărate minuni,
Numai Tu ne deschizi drumul,
Poporul a trecut prin genuni,
Iar râul risipitu-s-a ca fumul ...

Vom rămâne în răbdarea Ta,
Vom rămâne mai curaţi,
Soarta de va fi mai grea,
Ne vom regăsi aceeaşi fraţi ...

CUVÂNTUL VIU

Se luminează carnea, gândul,
Nemuritor şi viu Cuvântul ...

Ezitări, speranţe, tăceri,
Răstignit azi pe crucea de ieri . .

Duhul Tău clădeşte lumea

Se vede nemurirea de acuma ..

Creşte ziua, ruga creşte,
Isus speranţa vesteşte ...

ÎNTR-O CLIPĂ

Iată, vremurile-s pe final
Şi tot învie un ideal.

Frate, ai găsit un rost,
Credem în tot ce-a fost ...

Noi credem în părinţi,
Noi credem întăriţi,
În fraţi şi în copii
Şi-n ceea ce vom fi ...

Iar într-o clipă de pelin
Isuse drag, la Tine vin
Şi într-o sfântă zi
În cerul Tău voi fi ...

Lumina fi-va pe munţi
Cu fraţi tot mai cărunţi
Fi-va sfânt tot ce-i sfânt
O scară de lumină pe pământ ...

Ne întoarcem la rădăcini,
Ne facem zilele grădini
Urcând uşor în credinţă
Şi-n cânt viu de biruinţă . .

Iar când vremea s-o -mplini,

Copilul Lui să fiu, să fii...

Credința veni-va de sus,
Prin aurit har a lui Isus ...

TREI ZILE

Doar trei zile să mai poți,
Doar trei zile să ai credință,
Toți vor fi salvați, toți,
Va fi o mare biruință. .

Trei zile să ai răbdare,
Să privești la cerul nesfârșit,
Va răsări cuvântu-n zare,
Tu vei afla că ești iubit.

Doar trei zile să mai speri,
Să aștepți o veste bună,
Vei uita c-a fost un ieri,
Când pietrele-or să spună

A înviat Isus în lumină,
Moartea fost-a biruită,
și iertarea o să vină
Scăpându-ne de orice ispită

In trei zile lumea s-a schimbat,
In trei zile altul a fost veacul,
In trei zile-ai fost iertat,
Morții afla-tu-i-ai leacul .

Atâta doar, trei zile pline,
De răbdare, de speranță, de credință
Și-n sufletul tău vine
Acel timp viu, de biruință

ÎNVIEREA

În ziua întâi a săptămânii,
în dimineata curată a minunii,
Femeile se apropiau de mormânt,
învăluite-n viu cuvânt . .

La intrarea-n mormânt, iată,
Piatra grea fost-a răsturnată,
Intrarea era ca inima ta,
Pregătită pentru a învia .

Femeile au intrat în mormânt
Cu miresme-n mâini şi-n gând
Trupul cel sfânt nu .-au găsit,
Se-ntâmplase ce fost-a vestit

În albe haine, strălucitoare,
L-au întâmpinat ca- ntr-o chemare,
Doi bărbaţi răsăriţi din lumină,
Mângâiaţi pentru învierea divină

`` Pentru ce căutaţi între cei morţi,
Pe cel ce este viu ? `` - în veşnicii,
EL a înviat, ne-a mântuit pe toţi,
Fie că ştii, sau nu ştii

În mâini păcătoase a fost dat,
Răstignit pentru al nostru păcat,
Dar în trei zile atât de clare,
Aflat-am că nu se moare ..

In trei zile fost-am schimbaţi,
Noi, cei păcătoşi, întemniţaţi,
Cu Isus înviat-am deodată,
Primind darul fără de plată .

Biruit-am trecutul, moartea,
Scris-am cu sânge cartea .
Iar în cartea vieţii deplină,
E pagina albă, de lumină

Acolo e scrisă - nvierea,
În tine e scrisă tăcerea,
Acolo e scrisă salvarea,
În tine e scrisă mirarea ..

în trei zile ne-am născut iar
şi nu băusem din greul pahar,
Doar prin iubire eternă,
Ne- a scos Isus din beznă

La intrarea-n inima ta
De va fi o stâncă grea,
Cine o va răsturna ?

Lumina înmugurind din stea

PSALM

Mâna Ta mă ocroteşte, Doamne,
Duhul Tău mă înconjoară,
Întunericul în fiecare noapte,
Face lumina să răsară

Doamne, mă cunoşti de aproape,
Tu mă cercetezi cu răbdare,
Mă duci blând lângă ape,
Mă salvezi de furtuni, pe mare

Îmi ştii toate drumurile,
Îmi ştii gândul, fulgerător,
Din veacuri rămân fumurile,
Muritorul se face nemuritor

DUH SFÂNT

Duh Sfânt, în noi să crești,
Roureazâ-ne de vești,
Ne umple sufletul, ființa,
Învață-ne tainic biruința

Duh Sfânt, ești tinerețea,
Ne-nveți, blând, ce-i blândețea,
Ne pui în inimi lumină,
Ne ferești de păcat, de vină.

Ne-nvelești mereu cu puterea
Mai dulce ca mierea,
Ne deschizi fereastră la Dumnezeu,
Ne cureți de tot ce-i rău

Prin Tine suntem copii
Prin Tine suntem și fii,
Dumnezeu ne iartă nesfârșit,
Prin Tine ne-am împlinit

Ne-ai învățat adevărul, iubirea,
Ne-ai zidit cu nemurirea,
Am uitat mândria, ura,
Duh Sfânt, luminează-ne făptura

Sfatul lui Pavel

Nu putem rămâne mereu copii,
In noi cuvântul luminează, crește,
Plutim în Duh, între a fii și a nu fii,
Aflăm cu uimire că Domnul iubește

Mereu putem fi amăgiți, rătăciți,
O știință greșită ne pândește,
In lumea aceasta ades părăsiți
E semnul de lumină care crește

Mereu alte mijloace de amăgire,
Omul se-nșeală ades pe sine,
Dar e Duhul peste fire
Care zidește, lucrează bine.

În dragoste să creștem în toate,
Credincioși adevărului, vieții,
De Hristos, de Duh s-avem parte,
De miracol, sub semnul peceții

POMUL DIN LUMINĂ

Tu, pom puternic, înalt,
Cu vârful ramurilor atingi,
Cerul albastru cu adevărat,
Pomule, tu știi să plângi?

Lumina e la tine-n ramuri,
Pasărea poate cuib să-şi facă,
Eşti semn pentru neamuri,
O, greierii nu vor să tacă

Pomule ne eşti simbol,
Pomule, frate ne eşti,
Te-ai născut viu şi gol
Cum se nasc cele cereşti!

Pomule, trebuie să ştii,
O secure ai în rădăcini,
E semnul trist a celor vii,
Învăluit în albe minuni

Fără roadă vei îmbrăţişa
Si focul ca pe anotimp
Moartea se va-înfăţişa,
Nu vei avea iubire, timp .

Trebuie să ai roadă bună,
O naştere în Duhul Sfânt,
Cineva o să-ţi spună -
Luminat eşti din Cuvânt ...

Omule tu eşti acel pom
Şi Împărăţia este aproape,
Omule, tu ai un Domn -
Isus venind pe timp şi ape...

Înmugureşte o lume de vis

Primiţi Mântuirea, primiţi Harul,
Slăviţi-l pe Isus cu tărie,
Recunoaşteţi în viata voastră darul
şi pacea eternă, mereu vie

Isuse, Tu cerul l-ai deschis,
Pe oameni îi întâmpini cu drag,
înmugureşte o lume de vis
Invadată de lumină în veac

Sunt multe stări în timp,
Dar cea mai slăvită dintre ele
Este a credinţei anotimp,
Fulgerând albastru prin ere

Ce dragoste venită de sus !
Ce mare nădejde ni s-a dat !
Ce fericire să crezi în Isus !
Prin Cuvânt de jertfă salvat !

Tu, Isuse, viată ne-ai dăruit !
Cu blndeţe pe fraţi îi primeşti,
Tu iubeşti şi eşti iubit,
Tu, salvator pe veci eşti !

Clipa care cuvântă

Tu nu eşti singur, frate,
Intinde mâna şi atinge -
Si vei avea de toate
Nimic nu te va- nvinge

Priveşte spre muntele Lui,
Este în lumină, sfânt,
Si nu vor fi cand şI cui
Să fie iarnă-n Cuvânt

Nu se va mai face rău,
Va domni pacea adâncă,
Vei descoperi în sufletul tău
Clipa care, iată, cuvântă

Treziţi-vă, treziţi-vă din somn,
Pământu-i plin de cunoştinţă,
Ai încredere în Isus Domn,
E semnul viu de biruinţă ..

Ca fundul mărilor de ape acoperit
E cunoştinţa pe pământ -
Puterea ei s-a şi împlinit,
Imbracă-te, frate, în Cuvânt !

Ţara de sus

Spre țara promisă,
Spre țara de sus,
Spre slava deschisă,
Unde este Isus ..

Prin deșert rătăcești
Îmbrăcat de lumină,
Din semne cerești
Puterea o să-ți vină..

Si mană din cer
Si prepelițe pregătite,
Dar toate pier
Sub lacrimi potrivite

Doar trei zile s-au dus,
Doar trei zile s-au topit,
Pe ape mari Isus
Mergea spre răsărit

Sub floarea de prun
Cetatea e scrum
Uitată de-acum,
Iată, idolii apun

De altă cetate
Vei avea parte,
In Țara de sus,
Unde s-a-nălțat Isus.

Si țară și cetate
Si veac și parte
Si om și durere
Un domn - o înviere

In țara de sus,
Prieten cu Isus

Șapte lumini

Fă-mi din inimă altar,
Să primesc doritul dar,

In Harul Tău mă sigilează,
Lasă-mi fiinţa trează

Curăţă -mă de păcate,
Spală-mă -n cifra şapte,

Invaţă -mă legile şI ruga
Să Te laud întotdeauna

Prin sfânt sânge jertfit
Cu tine veacul s-a împlinit

Poate voi Intra-n Lumina Ta,
Prin cuvântul ce - învia

Cu Isus în Paradis

Primeşte, Doamne, ruga şI avântul,
Pune-n suflete Cuvântul,
Iubirea noastră ne susţine
Să urcăm până la Tine ..

Din răbdarea Ta cea blândă,

Pătrunşi de-o dragoste flămândă,
Apropiaţi, umăr lângă umăr,
Minunile ca să le număr .

Slava Ta -I deschisă peste noi,
In ceruri poate fi-vom amândoi,
Prieten apropriindu-se de frate,
Peceţile rupându-se toate,

Bea vom din paharul plin
De lumină bună şI destin,

Vom cânta cu sufletul deschis
Alături de Isus, în Paradis

Cântec de glorie

Spre cer, spre stele
Când speri cu durere,
Pentr-un timp hoinar
Cine pus-a hotar ?
Când zboară cocorii ?
Când se ives zorii ?
Cine se roagă-n seară ?
E străinul la scară ?
Cine bate-n poartă ?

Credinciosul crucea şi-o poartă .

Gândurile lui precum crinii
La poalele albe ale luminii,
Cu suflet senin
In credinţă deplin
Se -arată Cuvântul învierii,

O flacără pe cruce durerii,

O ispăşire, o slavare blândă,
Păsări peste lume cântă,
Un cântec de slavă,
Se va ivi degrabă,
Din adânc de veşnicii
Pentru cei morţi, pentru vii,
Ne arată calea dreaptă
Isus, ce lumea-l aşteaptă

A doua oară va veni,
Făcându-ne fraţi, făcându-ne fii

BINECUVÂNTARE

Efeseni 1 : 3-14

Prin Isus, doar prin El, precum ştii,
Am fost aleşi chiar de Dumnezeu,
Alegere înţeleaptă, prin veşnicii,
Binecuvântare mai presus de rău

Înainatea întemeierii de lume,
În vremuri pure, de început,
Iată, sunt aceste lucruri bune :
Sfinţenia, dragostea, tot ce-i plăcut .

Astfel am fost aleşi prin veac,
Chiar înfiaţi prin Hristos Isus,
Prin cele ce vorbesc, sau tac,
Prin viaţa deplină venită de Sus

Am fost răscumpăraţi prin har,
O iertare de păcate şi erori,
Acest cântec blând şi clar,

Plutind mai presus de nori

Ne-a descoperit taina din Cuvânt,
După planul viu şi prea sfânt ,
Să avem cu toţii acelaşi gând,
Un cer nou şi un nou pământ

GÂNDUL CELUI ÎNŢELEPT

Eclesiastul 9 : 15

În cetatea lui Dumnezeu Sfântul,
Locuieşte cel bun şi credincios,
Cu frică de Tatăl, păzind Cuvântul,
Trăind prin lumină în frumosul frumos

Aşteaptă dar cu răbdare mângâierea
Pentru sine şi pentru poporul ales,
Iată, învie o dată cu învierea
Ascultând Glasul de Sus tot mai des .

Doar Duhul Sfânt îl înştiinţează
Zilnic, blând, cu putere şi bucurie,
În zori de zi, seara şi la amiază
Despre cele vii din eterna vie .

Mânat de Duhul cel Sfânt cu putere
El urcă mereu la Templul ceresc,
Vesteşte în lume o aceeaşi înviere
Prin Isus, pentru cei ce încă iubesc .

Sub mâna bună a lui Dumnezeu,
Trăind adevărat o viaţă prea sfântă,
Cu gându n lumină nu-i greu
Să intri-n Împărăţia unde se cântă .

El vede salvarea, mântuirea,
Primeşte harul venit de Sus,
Pacea, viaţa şi desăvârşirea
Prin acelaşi Prieten Isus .

PSALM

Psalmul 23

Tu, Doamne, mă călăuzeşti,
Fiinţa mi-o hrăneşti, în slăbiciune,
Zilnic, Doamne, îmi vorbeşti,
Mă aperi de ispite, de lume

Iată, ape liniştite, în înserare,
Căile sunt drepte şi vii,
Pentru Numele Tău cel Mare,
Trecem din ţărână în copii .

Sufletul meu se înviorează,
Cuvântul Tău mă hrăneşte,
E dulce-n dulcea amiază,
Iar seara mă linişteşte

Nu mă pedepsi prea tare,
Ai milă în slăbiciunea mea,
Numele Tău e-ndurare şi e mare,
Chiar şi-n valea rece şi rea ..

Şi nu mă tem de răul rău,
Dacă aş trece prin umbrele morţii,
Păzit sunt veşnic de braţul Tău
În tăcerile reci ale nopţii .

Doamne, bunătate şi îndurare
Sunt turnate în viaţa mea,

Trăiesc minunea cea mare
Binecuvântat în Casa Ta

RĂPIREA

1 Tes 4 : 14 18

Un Glas pătrunzător şi hotărât,
Un Glas de arhanghel, nu de om,
Glasul celui veşnic sfinţit,
Va chema cu puterea-I de Domn

Cu trâmbiţa nevăzută, vie,
Va chema pe cei aleşi, curaţi,
Îi va chema din cetate, din vie,
Să fie şi-n ceruri aceiaşi fraţi

Când cerul se va coborî încet,
Când pământul va fi atins de slavă,
Vor învia toţi cei au crezut şi cred,
Părăsind starea rece şi gravă .

Fără voie, blând şi liniştit,
Vom fi răpiţi spre nori, mai Sus,
Vom sta buni copii, neclintit,
Îmbrăcaţi în Harul lui Isus

Îl vom întâmpina în văzduh,
Ne vom apropia de cele de Sus,
Luminaţi şi călăuziţi de un Duh,
Vom vedea în noi dragostea lui Isus,

Pusă la nceput de vreme şi lume
Pentru răpirea aceasta aleasă,
De Cel ce are Înaltul Nume
Şi ne-a pregătit în ceruri Casă

Va veni clipa aceea sfântă,

Când vei rămâne cu El în veci,
Ca ființă de slavă ce caută
Țara de Sus, spre care treci

Din toate rămâne clipa sfântă,
Locul adevărat din văzduh,
Acolo învie cei ce cântă,
Acolo renasc cei ce se duc .

Pavel în Atena

Fapte 17 : 15 34

Să străbați cetatea pe jos,
Să privești cu atenție veacul,
Să cauți ceva în Frumos,
Să cauți ființei leacul

Să descoperi altarul sfințit,
Pentru un " Dumnezeu necunoscut "
Când timpul sub semn s-a împlinit,
Iar pietrele n-au mai tăcut

La Atena, atins de raza de Sus,
Pavel vorbește lumii, în veac.
E mereu o Cale prin Domnul Isus,
Și, iată, pietrele strigă, nu tac ...

Căci omul caută, caută ezitând,
Caută pe Dumnezeu, Salvatorul,
Ochi are și nu vede, tremurând,
Și departe de om nu e Mântuitorul

El este, mai este lângă noi, iată,
În El totul e viu, cu tărie,
Sunt mișcarea și ființa curată,
După cum în Scriptură chiar scrie .

Și de aceea a rânduit o zi,
A pregătit-o prin planul divin,
Pentru cei ce au fost și pentru vii,
Pentru cei ce prin har mai vin

Dumnezeu nu ține seama, iată,
De vremuri de neștiință, uitate,
El dă o poruncă vie, de Tată
Să ne întoarcem în gânduri curate,

Și să ne pocăim în adevăr,
Să acceptăm darul de Sus,
O, atinși de florile de măr,
Sfințiți prin dorul de Isus .

Căderea Babilonului

Apocalipsa 18 : 1- 24

Într-o zi, într-o singură zi, uitată,
Va pieri Babilonul, va arde pierdut,
Va pieri ca piatra în mare, deodată,
Rătăcit în păcate, căzut

Lumina nu va lumina în el,
Mirele și mireasa se vor topi,
Va fi uitare, cenușă și ger,
Părinții se vor întoarce în fii ..

Vor plânge cei mari, negustorii,
Vor plânge casele și pomii,
Nu le vor auzi îngerii, nici norii,
Și se vor topi în zbor șoimii

Va fi o zi în care toate cad,
O mână se va zări pe cer,
Vor arde ușor cele ce ard,
Vor rămâne cei care cred .

Toți din lume au fost amăgiți,
Pentru că toate au ajuns în vânzare,
Pentru că Domnului îi sunt iubiți
Doar cei ce sunt pe îngusta Cale .

Babilonul a căzut cum cade clipa,
E semnul viu dintre hotare,

Când te atinge îngerul cu aripa
Afli sfânt că nu se mai moare

Şi se ridică oraşul cel din nou, în zare

STÂNCA CEA TARE

1 Tes 4 :3 -

O, voia SA este sfinţirea,
Fiţi plăcuţi lui Dumnezeu,
La EL este pacea, nemurirea,
Biruind prin bine ceea ce-i rău

Aceasta este chemarea de Sus,
E chemarea ce străbate veşnicia,
A fost proclamată de Hristos Isus,
Mângâindu-ne blând copilăria

Am primit Duhul cel Sfânt,
Am primit salvarea, viaţa,
Este o scară între cer şi pământ,
Când peste noi EL îţi apleacă Faţa

Să ne iubim unii pe alţii curat,
Aşa ne învaţă chiar Dumnezeu,
Prin Emanuel cel înălţat
Mai presus de secol, de clipă, mereu ...

Să trăim liniştiţi, E Galsul Său,
Îl recunoaştem prin vreme,
E gândul venind peste bine şi rău,
Omule, e Stânca Tare, nu te teme ! .

PESCUIREA MINUNTATĂ

Ioan 21 : 6

Într-o dimineaţă Isus va fi pe mal,
Vom auzi Glasul Său clar îndemnând,
Aruncaţi-o în partea dreaptă, sub val,
Şi mreaja nu se va rupe, pescuind ..

Acolo, în dreapta corăbiei veţi găsi,
Peşte şi rodul fi-va însutit,
Cu El învăţăm în adevăr a pescui,
Dacă ascultăm de Cel ce ne-a iubit

Şi ne iubeşte mereu, vorbind blând,
Isus se arată prin vreme şi veşnicii,
Să privim prin credinţă şi Cuvânt,
Ascultători pescari, prieteni şi copii

Să cunoaştem încă o dată lucrarea,
Pescuirea minunată să ne întărească,
Să-nvingem păcatul, valul, marea,
Prin Isus, Cel ce vrea să ne găsească

Pe mal, în dimineaţa luminată,
Era jăratic, peşte şi pâine, pregătite,
Eram chemaţi la prânz de   ndată,
La o părtăşie în cele sfinţite.

Ştim noi sau nu ştim, pe Isus ?
Şi marea şi dimineaţa, iată, vorbesc,
Să pescuim pe pământ în valul dus,
Dar nădăjduind la netimpul ceresc

PRIN CUVÂNT

1 Cor 6 : 12

O, trupul acesta, ţărână uimită,
Templul Duhului Sfânt, curat,
Prin iubirea de Sus primită,
Prin Cuvântul Cuvânt înălţat .

De la Tatăl am primit Duhul Sfânt,
El locuieşte în noi cu tărie,
Chiar fiind pe acest pământ,
Sunteţi şi la Isus în vie

Prin Duhul cel curat, împărătesc,
Primiţi, iată, viaţa ca-n dar,
Prin vremuri mai cresc
Fii născuţ, din nou, prin har ..

Şi nu ne mai aparţinem, iată,
Ai noştri nu ne mai suntem,
Cât timp avem în cer un Tată,
Prin credinţă vie să umblăm

Toate ne sunt îngăduite, toate,
Dar nu totul e şi de folos,
Dumnezeu are putere şi poate
Să ne ridice din cele de jos

Să ne dea viaţă cu tărie,
Să ne ridice la ceruri, Sus,
Să fim cu Isus în vie,
Prin Cuvântul care s-a spus

SĂ TRĂIM FRUMOS CA- N TIMPUL ZILEI

Romani 13 : 13

Să trăim frumos, în Domnul Isus,
Să ne dezbrăcăm de faptele nopții,
Gândul curat să fie la Cele de Sus,
Să ne dezbrăcăm de hainele morții ..

Să trăim frumos ca n timpul zilei,
Inima să ne fie luminată n Cuvânt,
În bucurie să de deschidem milei,
Pentru cele vii de pe acest pământ

Să biruim răul cu binele de Sus,
Iată, Dragostea e împlinirea legii,
Să ne-mbrăcăm în Hristos Isus,
Pentru nunta unde plâng și regii

Să rămânem la cele smerite, în veci,
Căutând Împărăția lui Dumnezeu,
Prin vremuri triste, tot mai reci,
Rid.cându-ne mai presus de rău

Să fim plini de râvnă, cu duhul,
Lucrând viu pentru Tatăl ceresc,
Credința să se vadă-n tot locul,
Cheia celor ce veșnic iubesc .

A CUNOAŞTE PE ISUS

Filipeni 3 : 10

SĂ-L cunoşti pe Isus într-o seară,
SĂ-L cunoşti simplu, adevărat,
Cum creşte dimineaţa peste ţară
Şi cum se face Înaltul Înalt ..

Să cunoşti puterea învierii Lui,
Să o simţi în fiinţa ta curat,
Pe când lumea atârnă de un cui,
Bătut în mâna Celui ce-a înviat

E puterea mai presus de veac,
E puterea venită de Sus,
Când apa şi sângele nu tac,
Eşti biruitor prin biruitorul Isus

Când s-a înălţat peste mormânt,
În doar trei zilele stelare,
Etern cum e Cuvântul Cuvânt,
Când se arată Împărăţia-n zare ..

Să primeşti dreptatea sfântă,
Simplu, ca pe un pahar cu apă,
Peste cel ce se roagă şi cântă,
E îngerul care ştie să tacă

Prin credinţă-n Isus primeşti
Neprihănirea fără plată,
E darul coborât din cele cereşti,
Căci în ceruri ai pururi un Tată .

ROD PRIN CUVÂNT

2 Petru 1 . 4 - 7

El ne-a chemat prin adevăr şi putere,
Glasul Său ne-a atins inima, fiinţa,
Deşi a murit, vorbit-a prin înviere,
Ne a dat cunoaşterea, preştiinţa

Har după har s-au coborât deplin,
Puterea Sa Dumnezeiască ne-a dăruit
Viaţă prin bine, din prea plin
Pentru cei ce trăiesc prin Cel ce a iubit

Prin Cel ce iubeşte mereu şi acum,
Făcându-ne părtaşi stării Dumnezeieşti,
Ne-a luminat un viitor, un tainic drum,
E Lumina în care drept mai creşti

Doar să stăruim, să urmăm în ştiinţă,
Să umblăm curaţi prin credinţă,
În toate poate fi un duh de bunăvoinţă,
Prin Cel ce ne ţine tari şi în fiinţă

Să unim, dar, credinţa cu fapta,
Fapta să ne descopere cunoştinţa,
Să ascultăm în răbdare şoapta
Celui ce ne învaţă ades biruinţa ...

Evlavia să ne întărească blând,
Să ne topim fiinţa în Viţa Isus
Primind iubirea de fraţi şi n gând
Ca semnul Prea Sfânt venit de Sus

Şi credinţa ne pregăteşte deplin
Un viitor, o nădejde, prin har,
Şi iubirea de oameni, prea lin,
Coboară inimi, supremul dar

DOMNUL PE UN ZID FĂCUT LA CUMPĂNĂ

Amos 7 : 7

Pe un zid făcut la cumpănă,
Pe un zid ce nu mai cade,
Stă Domnul şi ţine în mână,
Cumpăna vie, ce tainic mai arde

Şi Domnul pune cumpăna vie
În mijlocul poporului Său
O pune chiar, aici, în vie
Şi cât de greu e greul greu ?

Şi pune cumpăna vie Domnul
Peste fiinţele noastre pieritoare,
Afli cât de uşor e omul,
Iar păcatul se ascunde-n uitare

Să căutăm dar pe Domnul
Şi astfel noi vom trăi,
Aşa cum trăieşte şi omul
În prezentul veşnic " a fi " .

Să-l căutăm până se poate,
Să-l găsim chiar acum,
Peste necazul zilei, poate,
Isus îţi apare în drum

Cu Domnul dreptatea -i
Apă curgătoare toată,
Neprihănirea un pârâu este
Ce nu seacă niciodată ..

Să căutăm pe Domnul, iată,
Trăind astfel în veşnicie,
În ceruri este mereu un Tată,
Care iubeşte, ne iartă, ne ştie

Pe un zid făcut la cumpănă,
Pe un zid ce nu mai cade,
Stă Domnul şi ţine în mână,
Cumpăna vie, ce tainic mai arde ..

LUCRURILE DE SUS

Coloseni 3 . 2

După lucrurile de sus umblaţi,
Căutaţi-le cu fiinţa toată,
Iubiţi-vă blând, fiţi fraţi,
Căci Împărăţia în inimi se arată !

Gândiţi zilnic la Cele de Sus,
Gândul să vă fie prea curat,
La dreapta Tatălui, Isus,
Ne-a pregătit loc în Cerul Înalt

Vorbiţi despre lucrurile de sus
Cu tărie, cu bucurii şi nădejde,
Staţi de vorbă cu Prietenul Isus,
Căci adevărul în suflet înfloreşte .

Cu El aţi înviat, deşi nu o ştiţi,
Lăsaţi lucrurile de pe pământ,
Creşteţi mereu, vă sfinţiţi,
Prin părtăşie, rugăciune, Cuvânt

Cu Isus aţi şi murit, mereu înviind,
Viaţa voastră-i ascunsă sfânt şi viu
În Dumnezeu, mai presus de gând,
După cum apostolii adânc ne scriu .

Cu Duhul cel Sfânt şi Cuvântul,
Taina se deschide precum floarea,
Ne limpezeşte fiinţa şi gândul,
Pregătită e spre ceruri cărarea . .

ECOU DE PSALM (I)

Psalmul 139

Mă cunoşti de aproape, Doamne,
Mă ştii, în pătrunzi gândul, cuvântul,
Mă călăuzeşti prin ierni şi toamne,
Eşti Cel Prea – Înalt, Prea- Sfântul

Mâna Ta Bună o pui peste mine,
Şi stau mereu, smerit, în Faţa Ta,
Mă aperi de rău, mă trezeşti la bine,
După noaptea aurită în lacrima grea..

M- ai întocmit în mod minunat,
Fiinţa mea slabă e tare în Tine,
Prin Cuvântul Tău sunt şi curat,
În rugăciune e har şi e bine

În Cartea Ta mi-ai scris viaţa,
Totul a fost în adevăr rânduit,
Ai alungat duhuri rele, ceaţa,
Şi, Doamne, nu m- ai risipit

Când adorm sunt mereu cu Tine,
Când mă trezesc sunt iarăşi cu Tine,
M-ai vindecat de păcatul din mine,
Ai ars răul cu prea mult bine

Gândurile Tale sunt nepătrunse,
Nu le pot număra, nici nu le ştiu,
Doar în ceruri luminează cele spuse,
Şi, iată, sunt chiar umilul fiu .

Numai, Tu, Doamne, inima o ştii,
Numai Tu îmi cunoşti gândul,
Mi- ai dăruit clipe curate, mii,
Ai altoit în sufletu-mi Cuvântul

Nu mă pot abate pe dreapta Cale,
Mâna Ta mă conduce prea vie,
Sunt chemat în lucrările Tale,
Mă binecuvântezi în har şi veşnicie

RUGĂCIUNEA DIMINEŢII

Psalmul 92 : 2

O, în rugăciunea dimineţii
Eşti, Doamne, tot mai aproape,
Cad vremuri, draperiile ceţei,
Iar, Tu, vii călcând pe ape...

E Har şi Duh de bunăvoinţă
Ce se deschide peste noi,
Învăţăm să umblăm prin credinţă,
După cum ai spus : doi câte doi

Sunt cuvinte ce curăţă fiinţa
E puterea ce ne ţine-n picioare
Şi ne pătrunde cunoştinţa
Când potoleşti furtuni pe mare

Dimineaţa rugăciunea e curată,
Inima se deschide precum aripa,
Isus, schimbi oameni deodată,
Învingând moartea, durerea, clipa

Prin rugăciune ziua e binecuvântată
E o zi din viaţa ta şi smerit,
O primeşti ca o jertfă prea curată
Ştiind că prin Isus eşti şi iubit

Şi cetatea, Isus, este în Harul Tău,
Sfinţeşti locul cu raza din stea,
Biruieşti prin bine ceea ce-i rău,
Iar crucea şi azi este atât de grea

Omule, să te rogi, să chemi, să speri,
Să mergi pe calea spre nemurire,
În dimineaţa în care, iată, ceri
De la Isus o blândă mântuire

EPISTOLA LUI PAVEL

2 Cor. 6 . 7-10

Cine sunt şi aş putea să fiu ?
Doar El o ştie prea bine,
Sunt omul sau poate un fiu
A Celui ce era, ce este, ce vine

Şi parcă am fost chemat pe nume,
Şi parcă m - a strigat Cineva,
Şi parcă m-a rupt de lume,
Lumina-i adâncă şi fu.gul de nea

Ca un necunoscut şi totuşi cunoscut,
Ca un înşelător care spune, iată, adevărul,
Din Cuvântul Cuvânt crescut
Trecând prin vremuri, precum gerul ..

Ca unul care moare, trăind,
Ca unul care trece venind,
Ca unul întristat, veşnic râzând,
Ca unul viu, purtat de gând

Mereu sărac, având de toate,
Pe bogaţii lumii îmbogăţind,
Dar de Isus având parte,
Întinerind când vremea e-n colind

Un om ce nu are mai nimic
Şi totuşi stăpânind toate, totul,
Şi timpul, veacul şi un pic,
Trecând de moarte, depăşind potopul ..

Acesta sunt, eu n-am ştiut,
Dar Isus o ştie prea bine
Căci m-a iubit şi m-a durut
Cel ce era, ce este, ce vine

ÎN LUMINA LUI ISUS

1 Cor 6 : 12

Ce libertate când totul este îngăduit !
Câtă cercetare când nu totu-i de folos !
Să trăim în veacul acesta ce-i de trăit,
Dar cu viața ascunsă în El, prin Hristos

Așa cum L-a înviat pe Isus când ne iubea,
Cu puterea SA cea sfântă ne va învia !
Din moarte la viață Mesia trecea,
Din veșnicii în veșnicie Cuvântul biruia ..

O, ce trupuri curate, ca Temple înnoite,
Pentru Duhul care puternic ne sfințește,
O, ce putere biruind umbroase ispite,
Pentru cel ce prin Domnul crește, mai crește .

Dincolo de lume și căderi e chemarea,
Dincolo de greșeli, de slăbiciuni e învierea,
Rămânem dar în har, în credință și-n starea
În care am fost chemați, învăluindu-ne cu tăcerea ..

Rămânem, iată, cu Mesia în veacul sfânt,
Liberi, pregătiți pentru Împărăția de Sus,
Născuți prin Duhul cel viu, din Cuvânt
Înaintăm smeriți prin Lumina lui Isus

NUMELE E SCRIS PE CER

Psalmul 8

Doamne, Numele Tău e scris pe cer,
Veşnicia Ţi-e încrustată n albastru,
Lucrările sfinte şi vii nu pier,
Ne vorbeşti prin iarbă, prin astru .

Ne vorbeşte în zilele Tale curate,
Ecoul trece vizibil prin vreme,
Până la margin. de lume, uitate,
Pentru cel ce de Tine se teme

Nimic nu se ascunde-n lumină,
Lumea-i deschisă ca o carte,
Blândă, binecuvântată şi lină,
E mântuirea ce creşte prin toate

Sufletul e puternic înviorat
De Cuvântul viu, prea curat,
De Cel ce te învie cu adevărat,
Salvându-ne din moarte şi păcat

Şi ochiul ţi-e luminat adânc
De Cuvântul nins de Sus,
Eşti spălat în fiinţă şi-n gând
Prin Harul izvorât din Isus .

CALEA ÎMPĂRĂŢIEI

Psalmul 17 7

Te roagă, neîncetat, în duh,
Se deschide Calea Împărăţiei,
Ridică-te din trecătorul trup,
Lipeşte-te de mlădiţele viei..

Mai presus de acest veac,
Mai presus de această lume,
E Cuvântul Viu, tainic leac,
Şi Hristos, puternic Nume

Apropie-te de Cuvântul viu,
Ia viaţă din viaţa eternă,
Peste cei ce ascultă şi ştiu,
E lumina înflorind în beznă

Îndoiala din sufletul tău,
N-o pune-n balanţa de aur,
Durerea din sufletul tău,
Atinge aripa de graur .

Ascultă Vocea venită de Sus,
Ascultă atent Glasul blând,
Taci când vorbeşte Isus,
Spală-ţi viaţa prin Cuvânt

TAINA

EFESENI 3 . 3- 13

Dragostea fost-a la toţi arătată,
Şi multe nu-s ascunse acum,
Avem mereu ceruri şi un Tată
Ce ne nsoţeşte pe adevăratul drum

Mai fericiţi, cu mult mai fericiţi,
Taina se deschise spre lume,
Noi, primim putere, împliniţi,
Prin Hristos, eternul Nume

Şi cerul s-a deschis deodată,
E atâta lumină-n fiecare zi,
Pătrunzi Cuvântul, iată,
Pas cu pas, fără să ştii ..

Cu Duhul Sfânt vedem prin veac,
Şi ochi avem la inimă, şi viaţă,
Când pomii şi stele mai tac,
Deschisă-I Împărăţia-n faţă

E înţelepciune, e o taină vie,
Adunaţi sub Cortul Său Ceresc,
Să creştem ca mlădiţa-n vie,
Pentru cei ce plâng şi ce iubesc

Să te apropii de Dumnezeu,
Prin Isus ai intrare n Împărăţie,
Rupt de păcatul ne spus şi greu,
Doar prin puterea care ne învie

ÎMPĂRĂȚIA

1 Cor. 4 : 20

Dincolo de continente şi măriri,
Mai sus de nori şi peste glie,
E o ţară veşnică de miri,
E starea sfântă - a Ta Împărăţie .

Şi Împărăţia nu stă-n vorbe,
E putere pură, venită de Sus,
Iar peste vremuri tot mai oarbe,
Domneşte Tu, Prea Bunule Isus

Să lăsăm îndoiala şi uitarea,
Ochii să-i înălţăm spre cer,
Să ne lumineze–n inimă lucrarea
Prin minunile care nu pier

Împărăţia-i neprihănire, bucurie,
E şi pace prin Duhul Sfânt,
Şi viaţa, omule, adânc ţi-o scrie
În inimă, în cuget, prin Cuvânt

E harul care înnobilează fiinţa,
E harul de început şi Cuvântul,
Primeşti răspunsul doar credinţa,
Te poartă-n Împărăţie, precum gândul

TAINICUL NUME

Fapte 1. 8

Ce vremuri, ce lumi, ce tăcere,
Dincolo de om şi de chemări,
E aceeaşi veşnică înviere,
Ca singurul răspuns la întrebări.

Nu vom şti niciodată, nu vom şti,
Ce vremuri, ce peceţi vor mai fi,
Dar avem şansa de a rămâne copii,
Duşi de mână de Tatăl din veşnicii ..

Împăraţi între popoare au mai fost,
Împăraţi sau regi, căpetenii s-au dus,
Rămân doar cei ce în adevăr cunosc
Martirii vii între un ieri şi un apus

Nu vom şti niciodată, nu vom şti,
Tatăl are puterea în cer şi pe pământ,
Prin Har şi Credinţă îi suntem fii,
Salvaţi prin adevăr şi Cuvânt

Dar, iată, primim o putere de Sus,
Şi Duhul Sfânt se coboară deplin,
E Calea bună din blândul Isus,
Ce face din noi martorii ce vin ..

Şi cei ce duc Cuvântul în lume,
Şi cei ce fac voia Celui de Sus,
Şi cei ce cunosc tainicul Nume
Mântuitor al vremurilor- Isus

NICI NU EXIST, ISUSE

Galateni 6. 3

Şi nici nu exist, Isuse,
Fără Tine nimic nu sunt,
Toate clipele sunt duse,
Iar pământul nu-i pământ

. Şi pare a fi un gol în fiinţa mea,
E un golul ce se umple, iată,
Când coboară lumina grea
Şi-mi îmbracă fiinţa toată

Şi poţi locui în mine cu har,
Aş putea fi cortul tainic, viu,
Cortul regesc, supremul dar,
Unde epistole veşnice se scriu

Prin Tine, Mântuitorule, toate-s noi,
Prin Tine lumea primeşte viaţă iar,
Cât de ciudat, unul din doi,
Trăieşte prin credinţă şi har

Şi eu nici nu exist, Părinte,
N-aş avea nume, nici viaţă,
Şi toate îmi stau înainte,
Prin Cel ce la cer se nalţă .

Viaţa, o mărturisesc, este un dar
Venit de Sus, din Cel Prea Înalt,
Născutu-m-am ca un stejar,
Prin jertfă am făcut eternul salt .

Am trecut din moarte la viaţă,
Am înviat sub Mâna Ta, blând,
Şi am învins ţărâna, pe faţă,
Prin El, Fiul celui Prea Sfânt

ROADĂ DUHULUI SFÂNT

Galateni 5 : 20 – 22

Roadă Duhului Sfânt, roadă,
Dragostea ce nu piere niciodată,
Chemând fiinţele să creadă
În Împărăţia atât de mult aşteptată

. Şi bucuria ce îmbracă fiinţa,
Venind dinspre Isus, blând,
Iluminându-ne viaţa, credinţa,
Pentru cei ce speră cântând

Pacea, roadă a Duhului Sfânt,
Te leagă de Dumnezeu într-o clipă,
Îţi scrie în inimă dulce Cuvânt,
Te atinge cu o sfântă aripă

Şi toate te leagă de veşnicie,
Te leagă de Omul Isus,
Te leagă cu o divină tărie,
Prin puterea venită de Sus

Împotriva acestor lucruri, iată,
Legea se stinge într-un veac dus,
Intri -n familia prea curată,
Moştenind viaţă prin Isus

CU INIMA CURATĂ

Iacov 4 :10

Curată să-ţi fie inima şi fiinţa,
Şi mâna ta curată să-ţi fie,
Credinţa copleşeşte neştiinţa
Ca focul de Sus chemat de Ilie ..

Smerit, da, să stai în faţa Sa,
Apropie - te, deci, de Domnul,
EL este mai sus ca orice stea,
Şi-ţi îmbracă-n pace somnul .

Şi EL se va apropia de tine,
Va face un pas uşor şi blând,
Te va ierta cu prea mult bine,
Te va sătura din al Său gând

Supuneţi-te lui Dumnezeu,
Ascultă, dar, Glasul Său,
Prin Duhul biruieşti ce-i rău,
Cu EL e uşor tot ce-i greu

Am primit un har mai mare,
Cei smeriţi au fost înălţaţi,
Viaţa cu Isus e fără de hotare
Când rămânem mereu aceeaşi fraţi

CÂNTECUL DIMINEŢII

Ioan 14 : 6

A creat întreg universul în foc,
Nopţile şi visele ni le-a creat,
Domnul ne -a dăruit viaţa în loc,
Într-un timp hotărât binecuvântat ..

Doamne ! şi sufletul ni l-ai creat,
Ca un dar ce vine de departe, din slavă,
E darul darurilor, ne neuitat,
Darul acela fără plată şi grabă .

Cu iubire ne-ai creat, cu iubire,
Pus-ai în noi lumină, viaţă, vis,
Ne-ai copleşit cu mântuire,
Ca steaua înmugurită-n Paradis .

Când greutăţi ne vor căuta frenetic,
Răsărind din timp şi netimp,
Din veacul acesta rătăcit şi eretic,
Ne zideşti cu veşnicia în schimb .

Ai vindecat bolnavi în tristeţe,
Pe copii neprihăniţi i- ai ales,
Bătrânilor le-ai dat tinereţe,
Iar veşnicia ne - nzăpezeşte ades ..

De aceea spre Tine merg luminos,
Cu fiinţa neputincioasă, slabă,
Prin cântec, psalm, prin tot ce-i frumos,
Privesc prin vremuri, în slavă .

De acolo, din slava Ta absolută,
Eu te aştept, iată, să vii curând,
Iar peste toată viaţa mea durută,
Pluteşte Cuvântul Tău, prea blând .

Să cântăm cu sufletul, cu fiinţa,
Să ne rugăm cu sfială, n credinţă,
Şi să învăţăm viu ce-i biruinţa,
În duh, în gând, în fiinţă .

SĂ NU OBOSIM

Ps. 19

E o poruncă vie care ne spală
Sufletul, inima şi trupul, întregi,
Vine o zi tot mai pierdută şi goală
Când, omule, trebuie să-nţelegi :

Dumnezeu a pus curată rânduială,
Noi primim porunca, se ştie,
Care ne scapă de păcat şi de boală,
Şi ne leagă sfânt de Împărăţie

Dumnezeu ne şopteşte acum
Prin Cuvântul Său bun,
Se face şi carnea un scrum
Arsă de veşnicia ce-o spun,

O spun îngerii şi creaţia toată
Şi Fiul o vesteşte neîncetat
În lumea aceasta iertată,
Când ne-a iubit şi ne-a salvat

Să nu ostenim pe Calea luminii,
Să rămânem tari prin Isus,
Căci lemnul, sângele şi spinii
Ne-au chemat şi ne-au supus .

Să nu obosim făcând ce-i bine,
Primi-vom puterea deplină,
Dacă ascultăm Glasul ce vine
Din înviere şi din lumină .

BINECUVÂNTARE

Efeseni 1 : 3-14

Prin Isus, doar prin El, precum știi,
Am fost aleși chiar de Dumnezeu,
Alegere înțeleaptă, prin veșnicii,
Binecuvântare mai presus de rău ...

Înaintea întemeierii de lume,
În vremuri pure, de început,
Iată, sunt aceste lucruri bune :
Sfințenia, dragostea, tot ce-i plăcut ...

Astfel am fost aleși prin veac,
Chiar înfiați prin Hristos Isus,
Prin cele ce vorbesc, sau tac,
Prin viața deplină venită de Sus ...

Am fost răscumpărați prin har,
O iertare de păcate și erori,
Acest cântec blând și clar,
Plutind mai presus de nori ...

Ne-a descoperit taina din Cuvânt,
După planul viu și prea sfânt ,
Să avem cu toții același gând,
Un cer nou și un nou pământ ...

GÂNDUL CELUI ÎNŢELEPT

Eclesiastul 9 : 15

În cetatea lui Dumnezeu Sfântul,
Locuieşte cel bun şi credincios,
Cu frică de Tatăl, păzind Cuvântul,
Trăind prin lumină în frumosul – frumos….

Aşteaptă dar cu răbdare mângâierea
Pentru sine şi pentru poporul ales,
Iată, învie o dată cu învierea
Ascultând Glasul de Sus tot mai des …

Doar Duhul Sfânt îl înştiinţează
Zilnic, blând, cu putere şi bucurie,
În zori de zi, seara şi la amiază
Despre cele vii din eterna vie …

Mânat de Duhul cel Sfânt cu putere
El urcă mereu la Templul ceresc,
Vesteşte în lume o aceeaşi înviere
Prin Isus, pentru cei ce încă iubesc …

Sub mâna bună a lui Dumnezeu,
Trăind adevărat o viaţă prea sfântă,
Cu gându – n lumină nu –i greu
Să intri-n Împărăţia unde se cântă …

El vede salvarea, mântuirea,
Primeşte harul venit de Sus,
Pacea, viaţa şi desăvârşirea
Prin acelaşi Prieten – Isus …

STÂNCA CEA TARE

1 Tes. 4 :3 -

O, voia SA este sfinţirea,
Fiţi plăcuţi lui Dumnezeu,
La EL este pacea, nemurirea,
Biruind prin bine ceea ce-i rău ...

Aceasta este chemarea de Sus,
E chemarea ce străbate veşnicia,
A fost proclamată de Hristos Isus,
Mângâindu-ne blând copilăria ...

Am primit Duhul cel Sfânt,
Am primit salvarea, viaţa,
Este o scară între cer şi pământ,
Când peste noi EL îţi apleacă Faţa ...

Să ne iubim unii pe alţii curat,
Aşa ne învaţă chiar Dumnezeu,
Prin Emanuel cel înălţat
Mai presus de secol, de clipă, mereu ...

Să trăim liniştiţi, E Glasul Său,
Îl recunoaştem prin vreme,
E gândul venind peste bine şi rău,
Omule, e Stânca Tare, nu te teme ! ...

---

[1] Act 1:8, Biblia.
(CEV) „But the Holy Spirit will come upon you and give you power. Then you will tell everyone about me in Jerusalem, in all Judea, in Samaria, and everywhere in the world".

(ESV) „But you will receive power when the Holy Spirit has come upon you, and you will be my witnesses in Jerusalem and in all Judea and Samaria, and to the end of the earth".
(KJV) „But ye shall receive power, after that the Holy Ghost is come upon you: and ye shall be witnesses unto me both in Jerusalem, and in all Judaea, and in Samaria, and unto the uttermost part of the earth".
(KJV+) „But[G235] ye shall receive[G2983] power,[G1411] after that the[G3588] Holy[G40] Ghost[G4151] is come[G1904] upon[G1909] you:[G5209] and[G2532] ye shall be[G2071] witnesses[G3144] unto me[G3427] both[G5037] in[G1722] Jerusalem,[G2419] and[G2532] in[G1722] all[G3956] Judaea,[G2449] and[G2532] in Samaria,[G4540] and[G2532] unto[G2193] the uttermost part[G2078] of the[G3588] earth.[G1093]"
(RDCT) „Ci voi veţi primi o putere, cînd Se va pogorî Duhul Sfînt peste voi, şi-Mi veţi fi martori în Ierusalim, în toată Iudea, în Samaria, şi pînă la marginile pămîntului"
(ROB) „Ci veţi lua putere, venind Duhul Sfânt peste voi, şi Îmi veţi fi Mie martori în Ierusalim şi în toată Iudeea şi în Samaria şi până la marginea pământului".